

עֵיר וְקָדִישׁ מִזֶּשְׁמִי נַחִית

זֶהר תִּשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ

סֵפֶר

זֶהר הַפְּשָׁרוֹת וְהַשְּׁבֹת

דְּרָשָׁה מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּזוּהַר דַּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

וְהַמְשַׁכְּלִים יִיחַרוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ

חֹבֶרֶת מַסְפֵּר 8

תְּמוּזַת שַׁע"ד - עֵיה"ק בֵּית שִׁמְשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מִפְתָּחוֹת

- א. מְקַשְׁיָבִים שׁוֹאֲלִים, הֲלֹא יִשְׁנֶם רַבָּנִים שְׂאוֹמְרִים לְלַמֵּד גְּמָרָא, הֲאֵם הֵם לֹא צוֹדְקִים? ה
- ב. מֵאֲזַיִן שׁוֹאֵל, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִתְקַשֵּׁר לְמַפְעֲלֶכֶם הַקְּדוֹשׁ וְלִהְיוֹת לִי חֵלֶק בְּצוּבֵי הַרְבִּים הַגְּדוֹל הַזֶּה, שְׁעוֹסֵק כְּלוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם? ז
- ג. נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת מְבַקְשׁוֹת מִהָרֵב לְעוֹרֵר אוֹתָם עַל קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאֵיךְ יְכוּלִים בְּמִצָּב קִשָּׁה כְּזֶה שְׁפָלָה פְּרוּטָה מִן הַפְּסִיס לְקַנּוֹת לְשַׁבֵּת כָּל מֵינֵי מַאֲכָלִים, בְּזִמְנֵי שְׂאִיִן י
- ד. אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים, אוּלַי כְּבוֹדוֹ יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָנוּ אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂרַבָּנִים צְדִיקִים גְּדוֹלִים, אוֹמְרִים שְׁמַתָּר לְאֹכֹל הַבֶּשֶׂר הַזֶּה, שְׁקַבְּלָנוּ בְּחַנּוּם לְכָבוֹד יוֹם טוֹב, וּמִי מְדַבֵּר יב
- ה. מֵאֲמָרֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּחֹמֶר הָעֵנִינְךָ שֶׁל מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת יב
- ו. קוֹנְטֵרְס אֲכִילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים טו
- ז. יבֹאֵר הַמְּקוֹרוֹת בְּשׁוֹלְחַן עֲרוֹךְ, שֶׁהַנֶּזֶק לְגוּף וְהַנְּשִׁמָּה שֶׁל הַיֶּלֶד הַיֵּנִן בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת טז
- ח. דְּבַר הַזֶּה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה עֲדִין בְּגָלוֹת בְּעוֹנֵינוּ יט
- ט. הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נֵתָן אֲדֹלָעַר ז"ע בְּמִלְחַמָּתוֹ הַגְּדוֹלָה לְהַבִּיא מְשִׁיחַ כ
- י. קוֹנְטֵרְס "אֲכִילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים" כג
- יא. גְּזֵרַת הַמֶּן לְהַרוֹג אֶת כָּל הַיְהוּדִים הֵיטָה רַק בְּעֵינֵי אֲכִילַת טְרֵפוֹת כד
- יב. גִּסַּח הַתְּנַאי עִם רַב הַמְּכַשִּׁיר בְּזֶה וּבָבָא כו
- יג. אוֹדוֹת הָרַב הַמְּכַשִּׁיר כו
- יד. קוֹנְטֵרְס "מִי יֵאָכְלָנוּ בֶּשֶׂר" כח
- טו. מִכְּתָב לְאֲדָמוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיטָ"א מֵאֵת צְבִי דָּוִד הָעֲרֻשְׁקָאוּיטֵשׁ כח
- טז. אֲסוּר מִהַאֲדָמוֹ"ר מְסַטְמָעַר בְּאַמְרִיקָה עַל עוֹפוֹת שְׁחוּטֵי חוּץ כט
- יז. קוֹל קוֹרָא לְהִסִּיר מְכֻשׁוֹל כט
- יח. עוֹפוֹת מִיְחָדִים לְבֵית הַרְבַּנְיָת מְסַטְמָעַר שְׂבִיתָהּ הֵיטָה בֵּית גְּדוֹל לְהַכְנִסֵת אוֹרְחִים לד

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

סֵפֶר
זוהר הכשרות והשבת

בו יבאר סוד הכשרות שזוה יסוד הצלחת עם ישראל וגאולתו,
בכח זהירות בכשרות המאכלים ובקדשת השבת יבוא
משיח צדקינו במהרה בימינו
מב"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

פרשת וזאת הברכה

דרשה ברדיו 2000

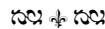

שלום וברכה לכל המאזינים.

קרין:

כבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א מחברם של יותר מאלף ספרים בכל שבילי התורה – תפלין, מזוזות, שבת, פשרות, שחיטה, נקור, צניעות, טהרת המשפחה, מקנאות ועוד.

הספרים על הזוהר הקדוש, ועוד, אפשר ורצוי לקבל בחנם, אצל כבוד האדמו"ר בטלפון: 0548-436784 ואצל המפיצים בכל הארץ, אשר עושים הפל בהתנדבות.

קרין, שאלה א':

מקשיבים שואלים, הלא ישנם רבנים שאומרים ללמד גמרא, הם לא צודקים?

תשובת הרב:

חותמו של הקב"ה אמת, "משה אמת ותורתו אמת", בזוהר פרשת פנחס (ריט.) כותב, משה רבנו ע"ה מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה להקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו.

הזוה"ק מביא 172 פעמים שצריך להתרחק מהערב רב¹ והזוה"ק קורא לכל אלו שלא לומדים ומלמדים או מעוררים ללמוד זוה"ק, שהם מהערב רב, ולא עמדו רגליהם על הר סיני [העתקתי הלשונות ב-17 ספרים].

הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זוהר (דף נ"ג) כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חיבא, דבהון חבבו ישראל וחבילו ית בשריהו באת ברית, אינון רב עליהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (ינה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחקלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצערים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" - מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאינו, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים - הם הרשעים שמתו במצת השן, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז יח), "והדגה אשר ביאור מתה" - שאז תמות ותתבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

רק לישראל הדבוקים בזוהר הקדוש יהיה אור במושבותם

"ויבאש היאור" דא אורייתא, דאתמר בה (משלי כג) "ותורה אור", סרחת לגביהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבה הילוד תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דההוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... ותכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת].

וכן בסנהדרין (צא) תניא, רבי יוסי אומר, דור, שפן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (אשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, ותכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבה הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאות כל הבה הילוד - ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה ובנסתר - כי אור בגימטריה ר"ז, שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם].

ובספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע כתבו, שלפני ביאת המשיח רוב האדמורי"ם והרבנים וראשי ישיבות יהיו מן הערב רב שיעכבו את הגאולה, ורואים את זה עין בעין, כי כבר כתבו בזוהר הקדוש כי אלו שלא רוצים ללמוד זוהר הקדוש הם מן הערב רב. לכן כל רב וראש ישיבה יזהרו לעורר את הציבור ללמוד זוהר הקדוש כמבואר במסכת שבת (דף נ"ד ע"ב): פרתו של רבי אלעזר בן עזריה, וחדא פרה הויא ליה והא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב תריסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא, תנא לא שלו היתה אלא של שכינתו היתה ומתוך שלא

בתיקוני זוהר (תיקון מג): אמר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, "מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה...), בנדאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, [דוחים אותו מגן עדן העליון] אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ובעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!! - ובתיקוני זוהר, (תיקון ל): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדון בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

הרי"ח הטוב - הבן איש חי, האורחות צדיקים, ואבות דרבי נתן, אומרים: הלומדים זוה"ק בחול: שעה אחת, מקבלים שכר כמו שלמדו שנה שלימה תורת הנגלה. בשמחה: כמו אלף שנה, בצער: כמו מאה אלף שנה. בשבת: כמו אלף שנה תורה. בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו מאה מליון שנה תורה.

זאת אומרת בלימוד זוה"ק שעה אחד בשבת, מקבלים שכר כמו שלמדו 100 מליון שנה תורת הפשט, איזה מתנה יפה נתנו לנו משה רבינו הרשב"י ואלהו הנביא זי"ע!!!

מי שלומד זוהר כשיבוא המשיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

קריין, שאלה ב':

מאזין שואל איך אני יכול להתקשר למפעלכם הקדוש ולהיות לי חלק בזכויה הרבים הגדול הזה, שעוסק כלו לשם שמים?

תשובת הרב:

מיחה בה נקראת על שמו, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו בכוליה דסדר מועד כל מי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן, כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו באנשי עירו נתפס על אנשי עירו בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו, אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסו על כולי עלמא.

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה וּלְלִמּוּד זוהר הקדוש "חד שבטי ישראל", להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום, אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם! וזוהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש, וזוכה לשמורה והנגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך. בא והטה שקב, למפעל הקדוש שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשייה בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגון! ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומפל מיני פגעים.

הרוח כולו שקף,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הצ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולתנים טובים!

קריין, שאלה ג':

נשים צדקניות מבקשות מהרב לעורר אותם על קדשת השבת, ואיך יכולים במצב קשה כזה שכלה פרוטה מן הכיס לקנות לשבת כל מיני מאכלים, בזמן שאין אפילו המינימום שצריך לתת לילדים לאכול?

תשובת הרב:

צבור נשות החיל שרוצות לחזק ולהתחזק בנושא שקרוב כל כך ללב כל אחד ואחת מאתנו, נושא שהוא לב לבה של האמה, סמל עם ישראל, כמו שלכל עם ועם יש דגל משלו בצבעו, ובצורה השייכים רק לו, כך לעם ישראל יש סמל ואות בינינו ובין הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "ביני ובין בני ישראל", הסמל שקבלנו שבת שמה, וכמה שניקר זאת יותר, וכמה שנחשיב אותה ונכבד אותה יותר, ערפה תעלה אצלנו עוד יותר ותשפיע עלינו בשפע יותר.

כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו (שבת קי"ח). ועוד למדנו, כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים (שם), כמו שכתוב "והאכלתיך נחלת יעקב אביך", ואנו שרים כן בזמרות בזמר "ברוך קל עליון", "נחלה לו יזכה בהר ובשפל נחלה ומנוחה כשמש לו זרחוה", וזה יעקב, פי' דוע.

שבת היא מקור הברכה. כמו שכתוב בזהר הקדוש, כל שיתא יומא מתברכאן מיומא שביעאה (זוה"ק שמות ט"א).

בשבת מתברכין כל ו' ימי השבוע (ח"ב ט"א).

כל הברכה שלמעלה ושלמטה ביום השביעי תלויים (ח"ב ט"א).

וכמה שאנו נכבד את השבת, כך השבת תברך אותנו יותר. ברפת ד' היא תעשיר זו ברפת שבת, כך כתוב בגמרא ר'ושלמי (ברכות ב ח).

עשירים שבשאר ארצות במה הן זוכין, בשביל שמכבדין את השבת (שם).

אמר להם הקב"ה לישראל, בני לוו עלי וקדשו קדשת היום [של שבת] והאמינו בי ואני פורע [אני אשלם לכם כל מה שהוצאתם לכבוד שבת קדש] (ביצה ט"ו).

הספור שאספר לכם הגיע אלי מפלי ראשון, ספור אמתי בכל פרטיו, וכל הרוצה לשמוע זאת מבעל המעשה יכול לברר אצלי את המספר שלו.

היה זה ביום שישי אשתו היתה חלשה מאד, היא לא הסתדרה לארגן את הבית לכבוד שבת קדש, הענינים בבית לא זרמו כמו שצריך, והבית לא תפקד כראוי. כך שהיה קשה מאד להכניס את השבת בזמנה, כמו שקורה אצל הרבה מאד משפחות ואפילו המיחסות שבישראל, שההכנות לשבת לא נגמרות עד הדקה האחרונה ולפעמים עד הדקה שאחרי האחרונה חס ושלום, בקשי מגיעים לכניסת השבת בנשימה עצורה והיד על הדופק.

בעלה, נקרא לו בשם משה, היה נחוש בדעתו, כך אי אפשר להכנס לשבת, 11 הילדים שבבית והאשה החלשה לעת עתה, לא יהיו בשבילו עכוב, הוא חפץ בכל

מאודו להכניס לשבת קודש ברגיעה, בנחת ובשמחה של מצוה, הוא החליט להתאמץ בכל כחותיו שאצלו בבית לא יקרה כדבר הזה לסיים הכנות בדקה האחרונה.

לשם כך גייס את כל בני הבית לעזרתו, ארגן אסיפה ביתית, וחלק לכל אחד תפקיד, הבת הגדולה קבלה על עצמה ללוש בצק ולאפות חלות כבר ביום רביעי בערב, ביום חמישי חלקו התפקידים כבר מלפנות בקר, כל הילדים ישפיעו קום ויסיעו בהכנת המאכלים לכבוד שבת, כך שעוד לפני שיצאו לבית תלמודם יהיה אצל מוכן ומבשיל לשבת, משה קבל על עצמו לסדר הבית ולהכין השלחן עד חצות הלילה של יום חמישי.

האווירה בבית השתנתה מן הקצה אל הקצה, אוירה של שתוף פעולה, אוירה של עשייה פוריה, אוירה של 'ביחד'. והעקר ביום שישי בשעה 10 בבקר הנרות כבר היו מוכנים על השלחן וכלם חכו ביחד לכניסת השבת.

השבת לא נשארת חייבת לאף אחד. היהודי משה המדבר בין שאר עסוקיו במושף השבוע היה מכין בכל שבוע עלון על קדושת בית הכנסת לחלקם בבתי הכנסיות בשכונה, יום שישי אחד בשעה 10 דופק על דלת ביתו של משה, ידידו שלמה ומבקש עלונים לחלקה בבית הכנסת שלו, משה הולך להביא לו עלונים לחלקה, ושלמה מבחין מהצד בסלון המוכן כבר לשבת, הבית הנוצץ והרגיעות השורה בבית, שלמה אינו יכול להסתיר את התפעלותו, השעה רק 10 בבקר עד כניסת השבת יש עוד חצי יום, איך אצל משה הכל ערוך ומוכן לשבת?! משה מספר לו שקרא את שכתב הבן איש חי, שהיצר הרע שם את כל כחותיו להכשיל את ישראל בהכנות הנשגבות לשבת קודש, מנסה לסכסך משהו, מפעיל לחץ של עבודה שיבאו לידי כעס וכו' וכו', "כשראיתי את דברי הבן איש חי" מספר משה, "החלטתי שאצלי לא תהיה כזאת והתוצאה הנך רואה, שלמה". שלמה לא סיים להתפעל ומרב התלהבותו גמר אומר בלבו לתמוך במשה בסכום הגון בכל שבוע, משה קבל את ברכת השבת בכל שבוע, מלבד זאת שלמה שהיה עשיר גדול גם הוזיל מכספו ותרם לפני חתנת כל אחד מילדיו של משה, הוא נתן סכום עתק שכסתה חלק מהוצאות החתנה של הרבה מילדיו של משה, בכך השבת שלמה למשה עשרת מונים והשרתה ברכה גדולה בביתו, ברכה בממונו וגם ברכה בחנוך ילדיו שלמדו מגיל צעיר לעזר בבית ולהושיט יד, וברוך ה' הקים דור ישרים מברך.

וכך כתוב בתקוני זוהר, המענגים את השבת הקב"ה נותן להם משאלותם (תק"ז נ"ח ל"ג). אשרי חלקו של מי שזוכה לכבוד את השבת אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא (ח"ב ס"ד ר"ז).

ובדורנו שהפרוטה כלה מן הפיס, וכל אחד מחפש מקום להשקעה בטוחה, השבת היא ההשקעה הבטוחה ביותר, מי שמכבד את השבת השבת תחזיר לו בכפל כפלים ברכה, וכשהפרוטה חסרה יש לנו סימן לעקבו של משיח, כדאי להזכיר שאין ישראל נגאלין אלא בזכות שבת (ויקרא ג' א). כמו שידוע שאלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין (סו).

יעזר השם יתברך ויקוים בנו מה שכתוב בזוהר הקדוש, בהאי ספרא דא יפקון מן גלותא ברחמים, בזכות הזוהר הקדוש נקרב את הגאולה ברחמים וגם בזכות השבת. אם שמרתם נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון (ילקוט בהעלותה תשי"ט), במהרה בימינו אמן.

קריין, שאלה ד':

אנשים שואלים, אולי כבודו יכול להסביר לנו איך יכול להיות שרפנים צדיקים גדולים, אומרים שמתר לאכול הבשר הזה, שקבלנו בחנם לכבוד יום טוב, ומי מדבר עוד שרפנים נותנים הקשר וכותבים שהכל פשר למהדרין, ואף על פי כן כבודו אומר שזה יכול להיות ממש נבלות וטרפות, מה הרפנים האלו לא יודעים מה שכתבו יודע? וזה נוגע לכל הרפנים בכל העולם?

תשובת הרב:

א. נתחיל קצת עם מאמרי הזוהר הקדוש בחמר הענין של מאכלות אסורות.

כמה נוראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

העיון של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לדעת בדרנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבליים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים דפרנקפורט דמין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד "על חרבך תחיה" וגו', ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצריך לברח ותלמידו החתם סופר רץ אחריו עשר פרסאות. [וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלקא הדין, ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תבות ז' ביחה ע' ירובין מקנאות].

וכדי להבין קצת ביתר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה], וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוננו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת

הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינם מדקדקים כל כך, וממהרים לשחט, וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישחטו שנתחילו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכל בשר תאוה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו', עיי"ש באריכות גדול.

יודוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' נחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת "דברי חיים" (יוד ח"א סימן ז'), שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועזי שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוכי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל), ששבועים אלה איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת וכא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

יודוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות. כתב בספר אור צדיקים (פרק יט'), וזה לשון קדושו: דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפילו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, ה' ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה ששמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלזא זי"ע, כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה פנגד מדה מפני שלא השחזו הספינים כדבעי, השחזו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות בעיר קראקא כשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה. ב. רב גדול שאומר לך שמתר לך לאכול הבשר בהמה הזה, יש לי עצה בשבילכם, כתבנו לפני הרבה שנים והדפסנו חוזה בין הרב שאומר לך שמתר לאכול הבשר הזה,

וגם לרב המכשיר, שבאמת כדאי לכל אחד שיקח את החוזה הזה לרב שלו ויחתם, ונראה אם הוא יסכים לחתם, ואם הוא פן יסכים לחתם, אז הוא לא מאמין בהקדוש ברוך הוא, או צריך להכנס ישר לבית משגעים, ובאמת החוזה הזה נוגע לכל אב ואם סבא וסבתא שנותנים לאכול לילדיהם או לנכדיהם, ובלי שהרב המכשיר יחתום על ניר כזה אי אפשר לסמוך עליו כלום!!!

ואקרא לכם את החוזה:

*

בולעטין #100
וועד הכשרות
ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות
באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש שבט תשנ"ה

קאנטראקט בין הקונה האוכל בשר
להרב המכשיר שליט"א

קונטרס
אכילה ובריאות וחיים

תוכן הקונטרס

קונטרס זה מודפס במטרה לתת עצה נכונה לכל בית יהודי אודות כשרות האכילה ושת"י, וגם למנוע הצרות הבאות מן השמים בגלל אכילת מאכלים שאינם כשרים

1. עצה מן התורה להיפטר מצרות יהודיות.
 2. הגיע העת לערוך חשבון הנפש בגלל הצרות המתרבות והולכות מיום ליום ל"ע.
 3. אף זה היושב לבטח תחת גפנו ותחת תאנתו, עליו לדעת שישנו עולם האמת וכל מעשיך בספר נכתבים.
4. מהי אחריותו של רב שאפשר לסמוך עליו בענין הכשרות.
5. חוזה עם רב המכשיר.
6. שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו.

חודש שבט תשמ"ג

יצא לאור על ידי

בית דין צדק שעל ידי כשרות המזון

בעיר נוא יארק רבתי

דפוס "נצח"

ברוקלין, נוא יארק

חוזה בין הקונה האכל בשר להרב המכשיר שליט"א

תכן הקונטרס

קונטרס זה מדפס במטרה לתת עצה נכונה לכל בית יהודי אודות פשרות האכילה ושתיה וגם למנוע הצרות הבאות מן השמים עקב אכילת מאכלים שאינם בשרים.

עצה מן התורה להפטר מצרות יהודיות

- א. הגיע העת לערוך חשבון הנפש בגלל הצרות המתרבות והולכות מיום ליום ל"ע.
- ב. אף זה היושב לבטח תחת גפנו ותחת תאנתו, עליו לדעת שישנו עולם האמת וכל מעשיו בספר נכתבים.
- ג. מהי אחריותו של רב שאפשר לסמוך עליו בענין הכשרות.
- ד. חוזה עם רב המכשיר.
- ה. שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו.

חדש שבט תשמ"ג

יצא לאור על ידי

בית דין צדק שעל ידי פשרות המזון

בעיר ניו יארק רבתי

דפוס "נצח"

ברוקלין ניו יארק

בו יבאר המקורות בשולחן ערוך שהנזק לגוף והנשמה של הילד הינו במאכלות אסורות

אנו מעתיקים כאן את הלשון של הרבנים והפוסקים המפורסמים.

א. מובא בשולחן ערוך (אורח חיים סי' שמ"ג ס"א) כשרואים ילד קטן אוכל נבלה או איסורים אחרים למרות שבית דין אינו מחוייב להפריע לו, האבא כן מחוייב (בגלל מצות חינוך) לנזוף בו ולמנוע ממנו איסור דאורייתא, [ואם האבא עושה את עצמו כאילו אינו רואה ואינו יודע, ואינו אומר לילד דבר, אז ה"בית דין" חייב למחות להזמין את האבא ולהזהירו על כך, ואם מדובר באיסור דרבנן, שגם אז מחוייב האבא לנזוף בילד, בכל זאת בענין זה אם האבא אינו נזוף בילד אין בית הדין מחוייב להזמין את האבא ולהתרות בו (מקפשי השולחן ערוך)].

ב. כל זאת מדובר כשהילד הקטן לקח את אכל האיסור בעצמו, אבל כשהאבא בעצמו נותן לילד לאכול מאכלות אסורות, אז אפילו כשמדובר רק באיסור דרבנן (החכמים ולומדים זאת מן הפסוק: "לא תאכלום" הכתוב מדבר בשרצים ונדם, והם דורשים לא תאכלום שלא תכשילו את הילדים במאכלות אסורות, כמו כן כתוב גם אצל טומאת כהנים "אמור ואמרת" להזהיר גדולים על הקטנים) שילדים קטנים גם אסור להם להיטמאות (ע' בזה באריכות בספר שמ"ג באחרונים ויבדעת תורה וכפ' הסיים שם).

ג. הרמ"א כותב (ביו"ד דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית על פי ההלכה כשר (למת 6 חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשותות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמטם את הלב, ומחדיר בילד טבעים רעים.

ד. הרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות ק"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד והם מאבדים את המדות היהודיות של בישנים ורחמנים.

ה. עוד כותב שם הרמ"א שגם אשה יהודיה הנוהגת "חלב אם" אסור לה לאכול מאכלות אסורות, אומרים המפרשים (ש"ד ו"ט"ו) פשט - שאפילו כשהאשה בסכנה חס ושלום שהיא חייבת לאכול איסור - בגלל פיקוח נפש, בכל זאת אסור לה אז להניק את הילד, כי אפילו כשהאשה אוכלת מאכלות אסורות זה מזיק לילד.

ו. עוד כותב שם הרמ"א שלמרות שאנו פוסקים (באורח חיים סימן שמ"ג, ראה לעיל בסעיף א) כשהילד אוכל מעצמו איסור שהוא רק איסור דרבנן, והאבא עושה את עצמו שאינו רואה, אין הבית דין חייב לנזוף באב, זה רק "להלכה", אך באיסורים אחרים כמו בענין חילול שבת ומאכלות אסורות חייב הבית דין למחות באב, והבית הדין חייב בכח למנוע מהילד לאכול את המאכלות האסורות, וזאת למרות שמדובר באיסור דרבנן בלבד, כי מאכלות אסורות יזיק לילד בעתיד - כך כותב הפרי חדש שם - כי מאכלות אסורות גורם שהוא יהיה עם טבע רע, והסוף יהיה שהוא ייצא לתרבות רעה.

ז. עוד כותב שם הפרי חדש, "שלאבוננו מאחר ואיננו יכולים להיות נזהרים בענינים אלו, זו הסיבה מדוע רוב הילדים יורדים מן הדרך ועוזבים את הדת, ורוב

הילדים הופכים להיות בעלי עזות פנים של הדור, ואין להם יראת שמים בלבם, ואפילו כשאומרים להם מוסר, הם אינם יכולים לקבל זאת וכו', ומי לנו גדול יותר מ"אחר" (אחד מן התנאים, הרבי של התנא האלוקי רבי מאיר, שבסוף ימיו יצא לתרבות רעה) שהסיבה לירידתו מדרך הישר היה - כשאמו היתה מעברת היא עברה פעם אחת ליד בית עבודה זרה, והיא התאהבה בטעם וריח של העבודה זרה, והריח הזה התפשט בכל גופה, וזה אשר גרם שירד מדרך הישר, לכן חייבים להיות זהירים מה שנותנים לילדים הקטנים לאכול", עד כאן לשון הפרי חדש (ועיין גם פו בסמוך ברכה מהחיד"א שם אות י"ד ואות נ"א).

ח. הגאון והצדיק הקדוש בעל המחבר של הספר "בני יששכר" כותב בספרו "אגרא דפרקא" (אות קכ"ו) בשמו של הצדיק ר' מענדעלע מרימנוב ז"ע תירוץ על הקשיא הגדולה, שאנו רואים הרבה ילדים כשהם קטנים עדין הם הולכים ל'חדר' ולומדים שם בהתלהבות רבה, מתפללים בכוונה, ועונים אמן יהא שמיה רבא, ומתנהגים כאילו היו הילדים הטובים ביותר, וכשהם גדלים הם הופכים להיות בעלי מדות רעות, ומפסיקים ללמוד ולהתפלל, מהיכן זה קורה, מדוע הם מחליפים את עורם, הרי זה צריך היה להיות ההיפך שבזכות לימוד התורה והמצוות שקיימו כשהיו ילדים קטנים יעמוד להם כשהיו גדולים יותר, כפי הכלל שמצוה אחת גוררת את המצוה השנייה, ובינתיים מה שקורה הוא בדיוק ההיפך.

ט. משיב על כך הרבי רבי מענדעלע - שהסיבה היא שכשהיו הילדים קטנים, הוריהם פיטמו אותם באכל של גזל, אכל שקנו בכסף שאינו כשר, ואצל אחרים שהכסף היה לכאורה כשר, אך קנו אכל שאינו כשר והאכילו בזאת את הילדים, כך שהגוף ובשרם גדל ממאכלים שאינם כשרים, ועל ידי זה נבראו מדות רעות עם תאוות לכל הדברים הרעים (ה' וישמרם), עד כאן דבריו.

י. כך כותב גם האור החיים הקדוש (בסוף פרשת שמות) שכל אלו שאוכלים מאכלות אסורים, שקצים ורמשים הם הופכים בעצמם לחתיכת שרץ, וזו פונת הגמרא שעמי הארצים הינם שרצים וילדיהם שקצים, כי בכך שהם אוכלים שרצים הם הופכים בעצמם לשרצים והילדים הם ילדי השרצים.

יא. ועל כך מסיים האור החיים הקדוש, שכל זה כשאוכלים שרצים במזיד, אבל כשאוכלים בשוגג, לא הופך את הנפש ממש בעצמו לשרץ רק שהוא הופך להיות טמא ואטום, וזאת אפילו כשהוא אינו יודע כלל שהוא אכל איסור, במיוחד היום כשהאור דחוס כך שבכל הארצות כולם ביחד, כמעט ואין דבר אחד שיהיה נקי מתולעים, ולכן כל מי שרוצה לשמור את נפשו שבאמת יזהר וישמר.

יב. בתורה הקדושה כתוב: "ואנשי קודש תהיון לי" (שמות כ"ב). על המילים "ואנשי קודש תהיון לי" אומר רש"י: "אם אתם קדושים ופרושים מנבילות וטרפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי", הפשט הוא כך: הקדוש ברוך הוא אומר, כשהיהודים יהיו קדושים, הם לא יאכלו נבילות וטרפות, אז הם יהיו שלי, וכשהם יאכלו נבילות

וטרפות הם לא יהיו שלי, ועל המלים "לכלב תשליכון אותו" אומר רש"י: "שהכלב נכבד ממנו", הפוננה שכשמישהו אוכל טרפות הוא יותר גרוע מכלב.

יג. אנו צריכים להבין, למה אצל אף לא תעשה, אצל שום עבירה, אינו אומר הקדוש ברוך הוא שאם תעשה את העברה לא תהיה שלי, ולמה בטרפות אומר הקדוש ברוך הוא שאם אתם אוכלים טרפות אינכם שלי? הפוננה היא שאם אוכלים טרפות אין נחשבים עוד ליהודי.

יד. התוספות (הל' ה) שואלים, איך הגמרא אומרת שהקדוש ברוך הוא שומר את הצדיקים שחלילה לא יכשלו בדבר עבירה כשאינם יודעים על כך, הלא אנו מוצאים בגמרא (פסות ה) איך ששני תנאים צדיקים עשו עבירה כשלא ידעו? ותוספות אומרים, שאם הם לא יאכלו מאכלות אסורות אז בודאי שלא יכשלו בעוון מסוג כזה שאין יודעים עליהם כלל, אבל לא מעברות מסוג אחר, ועוד צריך להבין מדוע העון של האכל שאינו כשר חמור בהרבה מכל ה"לאוין" האחרים.

טו. עתה ניתן להבין מדוע אצל העברות האחרות אין הקדוש ברוך הוא אומר שאם תעשו את העברה ההיא לא תהיו שלי, ואילו רק בטרפות אומרת התורה שאם תעשו את העברה לא תהיו שלי, כי כשאוכלים טרפות הלב מטמטם, ואז הגוף וכל האברים הופכים להיות טריפה, ואז הוא כבר אינו מסוגל לעשות שום דבר טוב, שום מצוה, ומושך אותו רק לכיון העברות.

טז. הגמרא (שבת קה) אומרת: "כך היא דרכו של יצר הרע וכו'", היצר הרע משיא את האדם מיד שחלילה יעזוב את היהדות וישתמד, כי אם הוא יתחיל מיד בכך, הוא בודאי לא יאזין לו, רק הוא מתחיל בעבירות קטנות, ומשם הוא פונה לעבירות רציניות יותר, עד שהוא מוריד אותו לפי שחת, וזה שאוכל טריפה, ולבו מיטמטם והופך להיות טריפה, וכך הדם וכל האברים הופכים להיות מורעלים, ומושך אותו לעשות עבירות, וממילא קל מאוד ליצר הרע להציע לו ללכת לעבד עבודה זרה רחמנא ליצלן, ולכן – "אם אתם אוכלים טרפות אזי אתם אינכם שלי". כי אכילת טרפות גורם לכך שהוא במהרה יתפוך ללא יהודי רחמנא ליצלן. וכך אומר לנו עדות רבה של צאנז וצ"ל, שמדינות שלמות השתמדו בגלל אכל.

יז. עוד נודע לי על מכשולות אחרים בענין זה של כשרות בצבור החרדי, ולכן הכנסתי את עצמי לחקור ולדרוש את הסבך הכרוך בעניני כשרות, במיוחד בכל הקשור לייצור המסבך של ענין הכשרות, שלאחר כל העמל והיגיעה הרבה בשטח זה הצלחתי להוציא לאור את הספר "נפש ישעיה", שנשא חן בעיני הצבור והחדיר התעוררות בקרב הצבור, שבמרבית הנושאים שאנו עוסקים בספר כלל לא היו ידועים לצבור, וזה הציל את הרבים ממכשולות של אלפי יהודים ה' ישמרנו.

יח. על כן אנו רוצים להזכיר מזמן לזמן מאכלים שאנו גורמים לכך שכשאנו אוכלים אותם אנו מפטמים את המוח שלהם ואת של ילדיהם על ידי אכילתם.

יט. וחוסר זהירות בדבר הכשרות, כבר גרם לאסונות רבים אצל יהודים מחוגים חרדים כפי שכבר ידוע, תנסו לשאול את העסקנים של "הצלה" (שבכנות הגדולה של עבודתם

במשך 24 שעות היממה הן באמצע עבודת הפרנסה, והן באמצע שינתם, והן באמצע תפילתם - הינם רצים במלוא מסירות הנפש כשמדובר בענין של הצלת נפש מישראל, כמוהם ירבו בישראל, ואשרי חלקם בזה ובבא. ה' יתברך ישמרו שלא נאלץ להגיע לעזרה זו) - אדרבא, רק תשאלו אותם והשערות יעמדו לכם על הראש, כשתיועדו אלו אסונות קורים יום יום, במיוחד אצל ילדים קטנים שכל זה נגרם אך ורק בשל העבדה שהם אוכלים מאכלות אסורות (שבת לא ע"ב).

כ. אחד מיסודי היהדות הוא הזהירות בשחיטה ובכשרות כמבאר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז) שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפות על ידי השוב"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי' דברי החוצבים להבות אש), וכן מובא ב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת וכא עליהם מלך והרג את פלם, רח"ל. וידוע מה שכתב הנודע ביהודא והמאור ושמשי, שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשותי. - הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים פרשת עקב ד"ה "ומלתם" ובצפנת עננך פרשת יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלמה), שזה שאינו נזהר ממאכלות אסורות השכל שלו נמשך לטומאה והוא מגיע על ידי כך חלילה לכפירה רחמנא ליצלן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות, עכ"ל.ק.

דבר הזה החריב את ביתינו, והשכינה עדין בגלות בעוונתנו

כא. אחים יקרים - בענין חומת הכשרות, כידוע לכל כמה קשה הדבר להיות זוהר ממאכלות אסורות, וכמה חמור האסור של מי שנכשל באכילה אסורה, ה"י.

כב. כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון, וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוונתנו, וכאשר נמצא כמה קלוקלים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקים כל כך וממהרים לשחוט וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרי וישטחו (במדר י"א לב) אלא וישטחו, שהיה נתחילו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם חס ושלום ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו

ב. ובספר "אהבת חיים" מהצדיק חכם מנחם מנשה זי"ע פרשת שמיני הביא את דברי הצדיק הקדוש חכם יהודה פתיה זי"ע, שגזירות נוראות התרגשו לבוא מחמת אכילת טריפות רח"ל.

לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בספיני פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליף אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו', עיי"ש באריכות גדול. – וכאן בארצנו הקדושה רוב בתי שחיטה שוחטים הרבה מאוד שהשוחט אינו מרגיש את היד בכלל ועוד שממהרים לשחוט וקרוב לנדאי שמאכילין נבלות וטרפות, ואם תדבר עם שוחטים חברים שלכם ותשאלו אותם על העבודה יספרו לכם הכל.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

כג. ידוע מה שכתב בספר "דרך הנשר" שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער: [מה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר "דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו: שעקר עכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפות ואם יתקנו זאת יבא תכף ומיד ממש]. אמר "למה משיח לא בא בשנת הפתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בודאי יבא, בגלל השחיטה שמאכילים את ישראל בנבילות וטרפות רחמנא ליצלן. - ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרף תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברח. ובספר "ברכת אברהם" כתב: וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תבות: זביחה עירובין מקואות. - הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע ש"מקנה" שחיטה ועירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם.

כד. וכתוב בספר "ברכות אברהם" פרשת ואתחנן: שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתנוכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. - יש מהם אמרו, שהעקר הוא להשגיח על הזביחה

ג. מהגאון הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער כהן צדק זצ"ל אב"ד באסקאוויץ ופראנקפורט דמיין יצ"ו בעל מחבר משנת רבי נתן הגהות ופירושים על ששה סדרי משנה, וספר תורת אמת אגדה וחיודשי הלכה על התורה ושאלות ותשובות על ד"ח שו"ע.

ד. יש לרמז דהצדיק הדור נשמת משה מוכיח את ישראל ומצילים ממאכלות אסורות – וינהי אַרְי מות משה עבד ה', כאשר נסתלק הצדיק המוכיח מיד חס ושלום נכשלים ולא יודעים הלכות שחיטה וניקור. וזהו תפקידו של כל רב בישראל לצוות ולהוכיח על זה כמו שאמר הבעל שם טוב על הפסוק "בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים" (חבקוק ג' י"ב), בזע"ם ראשי תבות זביחה עירובין מקואות, כלומר בתיקון אלו הדברים "תצעד ארץ", ופירש רש"י לגרש שבעה אומות, ומה כתוב אחריו פסוק י"ג: "יצאת לישע עמך לישע את משיחך", וביאר המלכים שם: כי אז יתגלה המלח המשיח וילחם מלחמות ה', וה' יושיעהו, עכ"ל. לומדים מכאן, שכאשר יתקנו זאת תיכף יצלח ויושיע מלך המשיח.

שיהיה הש"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. - ויש שאמרו, ערובין הוא העקר כי הלכות שבת פהררים התלויים בשערה (תניגה דף י' עמוד א'), והאסור חמור מאד. - ויש אמרו, מקנה היא העקר להשיגח שהמקנה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בגין האדם הוא חס ושלוש בלי פשרות קשה לו מאד להתגבר על הרע ורחמנא ליצלן. - ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע איזה מהם עקר ואמרו כמר וכמר. - והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') "בזעם תצעד ארץ", ראשי תבות ז'ביחה, - "ע'רובין, - "מ'קנה, כל אלה הם יסוד הארץ. עפ"ל. (ספר ברכות אברהם פרשת ואתחננו, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב על התורה פרשת יתרו).

כה. הגאון הקדוש רבי הלל מקאלאמייער מביא בספרו "עת לעשות" (חלק א' שאגלה צב מערכת מא"ס), העברה של המאכלות אסורות חמור מאד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחיבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפטם באסור, כי האוכל שאינו נקי נותן לו את הכח והאנרגיא, ובדרך זו נשמתו מסתאבת.

כו. ועברה גוררת עברה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמיתית ליראה ולאהב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות.

כז. ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הפשרות, וישנם אחרים שאצלהם הבית מנהל על פי כל כללי הפשרות, אך העברה היא קלה מאד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברפכת הם מקילים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לבם מתמטם.

כח. פשהם יגיעו לעת צרה והם יצעקו להשם יתברך, אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך לא עמי אתם, אתם אינכם שייכים לי עכ"ל, ועין עוד שם יותר.

כט. החובת הלבבות כותב (שער התשובה פ"ה) שיתרחקו משבעים דברים שהם מותרים המסגלים להביא את האדם לאסור חלילה, למשל דברים שהם רק ספק אסור לפני שחס ושלוש יכשלו חלילה בדבר שהוא אסור.

ל. השל"ה הקדוש כותב (שער האותיות אות ק) בשם רבו המהר"ש ז"ל, להתרחק אלפי אמות מחשש מאכל של אסור, כי זה משאיר רשם על הגוף, וזה נשאר לנצח.

לא. כתוב ב"דרך חסידים" (מערכת אכילה אות כ"ב בשם אור הגנון פ' תולדות), כשנזהרים לאכול בקדושה, הכח של האדם מתחזק מהמאכלים ללמוד ולהתפלל בלי מחשבות זרות, אבל כשהוא אוכל מאכלות אסורות ח"ו מתגבר כח היצר הרע והוא אינו יכול להתפלל כמו שצריך בלי מחשבה זרה.

לב. החתם סופר הקדוש כותב (תורת משה פ' קדושים ד"ה המתקדשים), שרוב האפיקורסות רחמנא ליצלן שבא על האדם בא ממאכלות אסורות. עוד כותב החתם סופר ז"ל (חתם סופר עה"ת שמיני ד"ה ולא תטמאו) שנה האדם מתטמם ממאכלות אסורות אבל לא הנשמה, כי מאחר והאדם אוכל מאכל אסור, הנשמה מיד מסתלקת ממנו, והוא נשאר בדיוק כמו אדם מת כמו רשע בעת חייו רחמנא ליצלן, עיי"ש.

לג. הבעל ישמח משה כותב (בסה"ק תפלה למשה על תהלים סח), כשמשהו אוכל מאכלות אסורות כו', הוא קשור לטמאה והוא אינו יכול להתעלות אל הקדושה, הטמאה אינה יכולה להפרד ממנו רק על ידי חבוט הקבר, או על ידי תענית ותשובה, עיי"ש.

לד. באור צדיקים (פרק י"ט) כתוב, שכל מי שאינו מדקדק במה שהוא אוכל בעולם הזה, יש לו עונשים קשים ביותר בעולם הבא, וכפי שהוא מונה שם את העונשים, עיי"ש.

לה. הראשית חכמה כותב (שער הקדושה פ"ט), שהקב"ה כביכול הוא מתקנא בעקר (נוקם) על מאכלות אסורות יותר מאשר בכל העברות האחרות, כי העברה הזו מטמאת את כל האדם, הגוף הופך להיות חתיכת טמאה רחמנא ליצלן. (כך גם מביא השל"ה בשער האותיות אות ק' ע"ש).

לו. בספר "מאור ושמש" (פ' שמיני באד"ה אל תשקצו) הוא כותב, שמאכלות אסורות מטמטם את הלב, ושווה עליו רוח טמאה, ואפילו כשהוא מקל רק בחמרא, הוא אינו יכול להשיג השגות תורה הקדושה, ואפילו כשהוא נוהג בחסידות ולומד ביום ובלילה.

לז. החפץ חיים כותב בספרו "נדחי ישראל" (פרק כ"ח כ"ט), שמכל עברה נברא מלאך רע, תארו לעצמכם כמה מלאכים רעים בורא לעצמו האדם על ידי אכילת מאכלות אסורות, כשבכל נגיסה הוא בורא לעצמו מלאך נוסף, ואותם המלאכים הרעים ממתינים לו לרגע שהוא ימות, כשאז יעשו לו צרות ויסורים, ולא יתנו דקה אחת מנוחה.

לח. הרי אז ימרטו את שערות הראש, על כך שבעולם השקר נתנו ליצר הרע את כל אשר חפץ, ולא די בכך שחטאו בעצמם, אלא שעוד לגלגו על היהודים הדתיים אשר הוכיחו על כך, וקראו להם "שוטים", כשחשבו את עצמם לחכמים ומבינים, מה יצא לי מפל החכמה וההשכלה שלי? ישאלו אותי, הרי חפרתי לעצמי בור!

לט. מיד יתחרטו על כך, כל אחד יצדיק על עצמו את הדין, אך זה כבר יהיה מאחר, לא ניתן יהיה עוד לעשות דבר, תשובה ניתן לעשות רק בחיים, כפי שידוע, וכפי שכבר ציינו לעיל, שחוץ מן העברה של המאכל האסור, הרי שגם מטמטם את הנפש על ידי מאכלות אסורות.

קוּנְטָרַס אַבִּילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים

עֲצָה מִן הַתּוֹרָה לְהַפְטֵר מִצְרוֹת יְהוּדִיּוֹת

לבו של כל יהודי כואב עד מאד, לשמע צרות ישראל ואסונות רחמנא ליצ'לן המתרחשים יום יום, שְׁכַל אֶחָד מֵאלוֹ דִּי לְקֹרֹעַ לְגֹזְרִים אֶת הַלֵּב הַיְהוּדִי.

לכן חובת השעה על כלל ישראל כלו לערף חשבון נפש.

יהודים מאמינים בני מאמינים יודעים ומאמינים שְׁכַל מֵאַרְעַ אוֹ אֶסוֹן חֵס וְשְׁלוֹם אינו מקרה, בְּפֶרֶט אֶסוֹנוֹת הַפּוֹגְעִים בְּנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְנוֹסֶף לְכַךְ בְּמִדָּה כּוֹז וּבְרִצִּיפוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

הַרְמַב"ם הַקְּדוֹשׁ כּוֹתֵב בַּתְּחִלַּת הַלְכוֹת תַּעֲנִית, מְפָרֵשׁ אֶת הַמְּלִים: "וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קְרִי" הַתּוֹכְחָה, כִּךְ, שְׂאֵם יִתְּלוּ אֶת הָאֶסוֹנוֹת הַבָּאִים מִן הַשָּׁמַיִם בְּמִקְרָה, אִזּוֹ מִמְשִׁיךְ הַפְּסוּק שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לְהַעֲנִיֵשׁ חֵס וְשְׁלוֹם.

יוצא לפי הרמב"ם (שְׁהִיָּה מִהַפּוֹסְקִים הַגְּדוּלִים בְּיִתְרָה), שֶׁהַעֲנֵשׁ עַל אֵי עֲרִיכַת חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ כְּשֶׁמִּגִּיעַ לַפְּתַע פְּתָאוֹם אֶסוֹן חֵס וְשְׁלוֹם לֹא עֲלִינוּ, וְלִתְקַן הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה אֶת הַחֶסֶר שְׁגָרָם לְאֶסוֹן, לְפִי הַהוֹרָאוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים הַמּוֹרִים כִּי־צַד לְהַתְּנַהֵג בְּכָל סוּג צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם וְאִידֵי לְתַקְּנוֹ עַל לְהַבָּא אֶצֶל הָאָדָם הַפְּרָטִי וְאֶצֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ.

לכן חובה להתבונן בכל האסונות הרבים שארעו, כמו התקפות לב, החוליה הידועה, התקפות עצבים, אסמא ושאר חולי נשימה, אֶלְרִגִּיּוֹת, לַחֲץ דָם, חוֹלִי מַעִים, יְלָדִים בַּעֲתִיָּים, מַחֲלוֹת אֶצֶל צְעִירִים וְאֶפִּילוּ יְלָדִים, בְּמִדָּה גְּדוּלָה כּוֹז שְׂאִין לוֹ אַח וְרַע בַּהֶסְטוֹרִיָּה.

משפחות עם עשרות ילדים קטנים נשארים תומים ללא אב, רחמנא ליצ'לן, חסרון שלא נתן למלא. עשרות ילדים בגילאי 3,4,5, קמים בבקר ובוכים: "אמא! אמא!", קולותיהם נשאר בין קירות הבית ואין שומע. ילדים רפים עם לב שבור בגלל בעיות שונות הבאות כל יום לא זכו להכיר את אמם, כִּךְ שְׂאִין לָהֶם בְּפָנֵי מִי לְשַׁפּוֹךְ אֶת לִבָּם הַשְּׁבוּר וְלִזְכּוֹת לְמִיָּלָה מְעוֹדֶדָת. אִמְהוֹת מְסַתְּכָלוֹת מְעוֹלָם הָאֵמָת בְּצַעַר וּכְאֵב עַל סְבִלוֹתָם שֶׁל יְלָדֵיהֶם הָאֵהוּבִים שֶׁנִּכְרְתוּ מֵהֶם לַפְּתַע פְּתָאוֹם וּמִתְהַלְכִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים הַרְבֵּה שָׁנִים. (הַפְּתִים מְצַטְטִים בְּצַעַר קְרוֹבִיָּהִם - חו"ל).

זהוה הקדוש מסביר במצות שלוחה הקן שאין צער כצער האם כשנלקחים ממנה ילדיה לתמיד רחמנא ליצ'לן.

הלב נקרע לראות ששה - שבעה ילדים שעדין לא טעמו טעם חטא, עומדים ביחד ואומרים קדיש על אמם, לא עלינו.

עונות הדור רבים, אולם לא נעשים שום צעדים רציניים ושום מעשים חיוביים לתקן את המצב.

היכן כל הרבנים???

היכן כל המנהיגים???

מדוע שותקים המה בעת זו, עת צרה ליעקב???

לפי הוראת חכמינו זכרונם לברכה, הבעיה המרכזית שאפשר לומר עליה ובצדק שזהו היסוד והשורש לכל הצרות והאסונות היא: בעיני הפשרות ועקר הבעיה בפשרות היא פמוכן הבשר שהיא מרבה בכל מיני בעיות, לא עוברת חצי שנה מהבעיה הישנה וכבר צצה לעולם בעיה חדשה, כל פעם בחלק אחר. פעם זה בשחיטה, פעם זה בבדיקות, פעם עם סרכות ופעם עם נקור, פעם עם מליחה ופעם עם השגחה, פעם בשם מכשירים ופעם בשם שוחטים, פעם בשם קצבים ופעם בשם משגיחים ופעם בשם פלאמבעס, פעם בשם גלאט ופעם בשם מאסן פראדוקציע, פעם הבעיה היא עם לשון, ופעם עם כבד פעם עם סוויט ברעסט, ופעם עם סאלאמי נקניק.

נשאלת השאלה, מה יכול אדם פשוט, יהודי עמך, לעשות יותר מלדרש בשר כשר, עם הכשר? ובאם זה לא מספיק, מה עוד יכול הוא לעשות?

לאחר התיעצויות של הבית דין שלנו, הצלחנו בעזרת ה' יתברך, לערף תכנית מפרטת שתצליח לשנות את המצב בעזרת ה' יתברך.

העצה היא:

כל ראש משפחה יקח עט ונגיד ויכתב מכתב לרב המכשיר שלו ויבקש ממנו לענות ולחתם על המכתב.

וזהו תכן המכתב:

לכבוד הרב וכו' מוהר"ר שליט"א.
מפיון שאני קונה בחנות בשר של הנושא את ההכשר שלכם, וכפי המובא בספרים הקדושים שמאכלות אסורות מביאים את כל הצרות והאסונות רחמנא ליצלן, והרב הקדוש הצדיק ר' הלל מקולומייער זכרוננו צדיק לברכה כותב: "חוסו ורחמו על בניכם ובנותיכם הצעירים ואל תביאו עליהם אסונות חס ושלוש על ידי אכילת מאכלות אסורות".

אל תשכחו! שהגזרה הזו אצל המן להרוג את כל היהודים, היתה רק בענין אכילת טרפות (מגילה י"ב)

כשכתבתי את השורות הללו צלצל אלי רב מפרסם ואמר לי את הכתוב בספר המפרסם אמרי ש"י, חכמינו זכרונם לברכה שואלים המן מן התורה מניין? היכן מרמז

בכל התורה הענין של המן? ועל כך השיבו שהוא מרמז בפסוק "המן העץ אשר צויתיד לבלתי אכל ממנו אכלת". ואם כן מה השיכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של המן?

רואים לפעמים איד יהודי מאבד את צלם האלקות שלו, הוא נהיה משחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאינו אוכל כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"המן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתיד לבלתי אכל ממנו", עד כאן.

רואים מכך שלאכל אכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה ביותר.

ולכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך שהיה לו את הכח לגזר על היהודים גזרות קשות (מגילה י"ב).

כתוב גם בב"ח (ארוח סי תר"ט) וזה לשון קדשו, בפורים היתה עקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, עד כאן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של אסור ושמחה ומשתה של אסור, וכשעשו תשובה ענו נפשותם כמו שכתוב (אסתר): "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה יום טוב לזכר את עקר הנס.

ולכן אומרים "ברוך מרדכי היהודי", כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יפסלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר.

ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות נצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", כי אף אכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם, (פרקי דרבי אליעזר פרק נ).

כתוב בספר החנוף, שטעם אסור אכילת טרפות הוא בכדי למנוע מחלות, כי אכילת טרפות מביא את כל החלאים רחמנא ליצלן (חנף מצוה ע"ג).

הרמב"ם כותב שמאכלות אסורות מזיקים לגוף, כמו שאדם יחתך עצמו על ידי סכינים.

תוצאות אימות, כותב הרמב"ם, באו בעקבות אכילת טרפות בזמנו. קרוב למאה אלף איש נהרגו על ידי מיתות משנות רחמנא ליצלן בגלל אכילת מאכלות אסורות [ויש כותבים שהיו 700 אלף איש] (מונא בכתבי שו"ת של הרמב"ם, ובספר "צפנת פענח" פרשת יתרו דבור המתחיל ונראה, ובספר "דגל מחנה אפרים" פרשת עקב).

לכן ברצוני לדעת בטוח לפני שאני קונה בשר בחנות בשר הנ"ל שבאם הבשר הוא לא מאה אחוז כשר, ובגלל זה עלול לבוא רחמנא ליצלן על כל הרשעים (לשון גמיה) צרות ואסונות, ללא הבדל איזה אסונות, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, אלרגיות, לחץ דם, מחלת ראות, בעיות ילדים, וכל שאר המחלות האפשריות בגלל חיוב פרת, לא עלינו, האם אתם מקבלים על עצמכם את כל העונשים האיומים בעולם האמת, כפי שכותב החפץ

חיים זי"ע שמי שאוכל מאכלות אסורות מנתחים בעולם האמת כל עצם וכל אבר של גוף האדם להוציא את הטורפות, ולפי הזהר הקדוש מורידים אותו לשאול תחתית רחמנא ליצלן לתמיד.

בקצור, כל האסונות של העולם הזה ושל העולם הבא שלנו ושל ילדינו אתם מקבלים על עצמכם, אז אני יכול לאכול את הבשר במנוחת הנפש, כי אתם מקבלים אחריות כדבעי על ההכשר שלכם.

באם אתם מקבלים אחריות על כל הנזכר לעיל, אנא מכם חתמו על מכתב זה ושלחו אותו חזרה.

נְסִיחַ הַתְּנָאי עִם רַב הַמְּכַשִּׁיר בְּזָה וּבְבֹא:

אני מקבל עלי כל האסונות הנזכרים לעיל העולמים לבוא באם הבשר של חנות שהיא תחת השגחתי, אינו כשר, מאה אחוז גלאט כשר, ועלול רחמנא ליצלן בגלל זה לבוא על כל הרשעים (לשון נקייה) האוכלים זה, אסונות, לא עלינו, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, לחץ דם, מחלות ראות, בעיות ילדים וחיבי פרישות לא עלינו, וכל שאר האסונות, לא עלינו, שעלולים לבוא עוד בזה העולם ובעולם הבא.

מקום החותם _____

נ.ב. אנא לענות בהקדם האפשרי.

נעשה ונגמר על ידי בית דין של שלש:

נאום: אברהם גרינהוט, דיין

נאום: גבריאל בערקוביץ, דיין

נאום: נפתלי בראזעווסקי, דיין

כל זה נעשה ונגמר אור ליום ו' לסדר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, תשמ"ג לפ"ק

ועכשו נדבר קצת על הרב המכשיר:

רב שנותן הכשר, יש כבר שאלה עליו אם הוא בכלל יהודי כשר?

הוצאתי לאור ב"ה 17 ספרים על הערב רב ושם יש 172 מאמרים מהזהר הקדוש, והרשב"י פוסק שרב הרבנים הם מהערב רב, וגם לערך 140 מאמרים מתלמידי בעל

שם טוב שׂרב הרבנים יהיו מהערב רב וצריכים להזהר מהם, ורב שמקבל כסף עבור הכשרו אין לו בכלל גאמנות על פי הלכה.

ובגלל זה הגה"צ הרב לנדה שליט"א מבני ברק אולי היחיד שלא מקבל כסף עבור ההכשר שלו כידוע.

ונביא לכם דגמא מה שכתבתי בעתון אלגעמיינער דזשורנאל פשנלחמתי עם אנשי המחנ"ט (אשי תבות מאכילי גבלות וטרפות קלב ודס), והיום כמעט כל החסידים בסטמאר מודים שהכל מה שכתבתי אז אמת ויציב ונכון וקיים!!!

ועכשו אקרא לכם מספר:

*

מִי יֹאכְלֵנוּ בְּשֵׁר

תשובה על התקפה לאחד מאנשי המחנו"ט הנקרא בשם
צבי דוד הערשקאוויטש

בקונטרס זה מישבים כל הקשיות ומפרטות הסבות המדיקות, כיצד
הקצבים ושתפיהם סובבו עשרות שנים את האדמו"ר מסאטמער זי"ע
ואדמו"רים ורבנים נוספים ז"ל (שליט"א) וכל כלל ישראל באמריקה. ומובהר
מדוע כל הרבנים וגדולי ישראל יראו כל הזמן לפצות את פיהם על העולות
הנוראיות של מאכילי נבלות וטרפות, חלב ודם.

הוצאתי לאור עולם בחמלת ה' עלי

שלום יהודה גראס

אבדק"ק בארא פארק

שנת תשנ"א לפ"ק

מכתב לאדמו"ר מהאלמין שליט"א

מאת צבי דוד הערשקאוויטש

שאלה א'

כיצד הנכם מסגלים לכתב יומם ולילה נגד הבשר, במקום שיודעים הנכם טוב
מאד שהאדמו"ר מסאטמער ז"ל בעצמו שגר מכתב וצנה על כל חסידי לקנות
באטליז של סאטמער, והמכתב היה מדפס בעתון "דער איד" ומפרסם ב"דער
אידישער קנואל" וכן תולה כל הזמן בבית המדרש של סאטמער ולא יתכן שלא
תדעו ממנו.

צבי דוד הערשקאוויטש.

תשובה על שאלה א'

לחברי היקר צבי דוד הערשקאוויטש נ"י (שנדה לי שאינו שמכם האמתי, כמו שהגיעו אלי שאלות
דומות מדוד בריקמן וממשה קיימאן במודפס בספר אכילת בשר הלכה למעשה). וכיום זהו שמכם הנקרא

דוד הערשקאוויטש, כנראה הייתם מכרחים להוסיף שם, על כן הננו מאחל לכם מזל טוב לכבוד שמכם החדש והקב"ה יעזר שעתה תשובו בתשובה שלימה ותעוררו אף אחרים לחדל מלאכול בשר נבלות וטרפות, חלב ודם.

כדי שתבינו מעט את דרכם של הקצבים שהמשנה בסוף קדושין מעידה עליהם שהם שתפי עמלק.

מעשה א':

אסור מהאדמו"ר מסאטמער באמריקה על עופות שחוטי חוץ

כידוע הוציא האדמו"ר מסאטמער זי"ע אסור על שחוטי חוץ והאסור מדפס בספר מלחמת ה' במקום שהודפסו כל הקול קוראים ונעתיק זאת כאן:

קול קורא להסיר מכשול

כבר הודענו כמה פעמים, שבה"טשיקען מארקעטס" (אשתי), אם אין בעל המארקעט (אשתי) איש מהימן אז אפילו אם עומדים שם שוחטים יראי שמים יכולים לבוא לידי מכשולות גדולות של נבלות וטרפות ממש, זולת אם עומד שם משגיח תמיד, שאין עליו באותה שעה שום תפקיד אחר רק להשגיח שהעופות שנשחטו בכשרות תהיינה תחת פקוחו בלי העלמת עין אפילו שעה קלה עד אחר החתימה. מפני האחריות הגדולה שיש בזה העמדנו משגיחים בכמה חניות שתכף אחר השחיטה קדם שנתעלם העוף מעיניהם וחתמו את העופות שנשחטו תחת השגחתנו בחותמות (פלאקטעס) שלנו.

היות ששמענו שישנם אנשים המקילים בזה, באנו להזהיר עוד הפעם באזהרה חמורה שכל מי שרוצה להיות בטוח שאינו אכל נבלות וטרפות לא יקח לביתו עופות שאינם חתומים בחותמות שלנו. ולא יקנה רק בחנויות אטליזים שאינם מכניסים לחנותם רק העופות החתומים בחותמות שלנו בלי יוצא מן הכלל. מזמן לזמן נפרסם אי"ה את שמות האטליזים שאין מוכרים רק עופות בחותמות שלנו.

וזאת לדעת כמו שכבר הודענו, שבכל זאת ההשגחה שלנו היא רק על השחיטה ולא על כשרות האטליז כבעניני מליחה והדחה וכו' כי אודות זה מכרח הקונה בעצמו לחקור היטב על מי הוא סומך עצמו.

גם זאת לדעת שמפני שיש קשיים גדולים בהשגחת שחיטת חוץ לעיר מחמת כמה טעמים, לכן השגחתנו מגבלת רק לעיר ניו יארק, ומי שקונה משחיטת חוץ לעיר ישגיח בעצמו בשבע עינים ממי לוקח ועל מי הוא סומך.

ע"ז באעה"ח ג' לסדר ויקרא ראש חדש ניסן ה' תשכ"ג לפ"ג, פה ברוקלין יצ"ו.
התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

יואל טייטלבוים (כ"ק אדמו"ר מסאטמער שליט"א - נשיא)

לוי יצחק גרינוואלד (הרב דקהל ערוגת הבשם - סגן נשיא)

ואלו שמות הרבנים הגאונים שליט"א ועד הפועל והמרפזי (על פי סדר הא"ב) אשר באו על החתום על הדברים הנ"ל:

(הרב מקוויאשד)	אלעזר שפירא
(הרב מלאנצהוט)	אלטר יעקב יצחק וואגשאל
(הרב מטארטיקאו)	אלכסנדר אשר באב"ד
(הרב משאמשאן)	גבריאל יודא איליאוויטש
(הרב מקראסנא)	הלל ליכטנשטיין
(ראב"ד בודאפעסט)	הנניה דב קאהן
(הרב מאונסדארף)	יוסף צבי הלוי הורוויץ
(הרב מפאפא)	יוסף גרינוואלד
(הרב מוואויזיסלאו)	ישכר בער הלוי ראטענבערג
(הרב מאויוואה)	יוסף משה מייזעלס
(הרב מבארדיוב)	יקותיאל יהודה האלבערשטאם
(הרב מפאלטיטשאן)	ישראל אברהם שטיין
(הרב דקהל עטרת צבי פארעסט הי"ס)	יצחק אייזיק אייכענשטיין
(הרב מסאמבאטהעלי)	יהושע פ"ץ
(הרב מקאפיש)	יעקב סג"ל לעבאוויטש
(דומ"ץ דקהל ענת יראים)	יוסף אליהו הפהן שטיינער
(הרב מסיגעט)	משה טייטלבוים
(הרב דקהל תורת חיים ויזניץ)	מרדכי האגער
(ר"מ נייטרא)	הרב משה ביק
(הרב מדעברעצין)	משה שטרן
(הרב מטעמעשוואר)	משה אריה לעוו
(הרב מטאקאי)	מנחם זאב שיק
(הרב משארמאש)	נפתלי הירצקא העניג
(הרב דקהל ענת יראים)	עזריאל יודא לעבאוויטש
(הרב מקראלי)	צבי הורוויץ
(הרב מקאשוי)	רפאל בלום
(הרב משאפראן)	שמעון ישראל פאזען
(הרב מטשאקאווא)	שמואל אברהם זעלטענרייך
(הרב מפרעשבורג)	שמחה בונם גרינבערגער
(הרב מטענקע)	שלמה זלמן פרידמן

הרבי זי"ע אכן שלח מכתב שיקנוו בשר רק באטליז שלו [ועל זה יש לנו באור גדול], אך הבה נתבונן כיצד הוליקו שולל יהודים יראים ובתוכם האטליז של סאטמער.

ידוע שבווייליאמסבורג קימת מערכת שחיטה הנקראת "נארט 4" בהכשר התאחדות הרבנים וכל המודקדקים בכשרות השתמשו בשחיטה הזאת, המבקשת בצבור, ונוסף לכך הרי היה אסור על עופות אחרים משחוטיו חוץ.

מה עשה הבעל דבר?

שוחטים שתפים באטליז הסיטונאי מקבלים הכנסה רשמית מהאיטליז, מלבד היותם שתפים בעסק הסיטונאי.

חלק מהאנשים היו תושבי בית אצל הרבי שהיו נקראים נאמנים לרבי עד כדי מסירות נפש ממש. הם היו (ועוד עד היום) בעלי בתים על הבשר המיוכא לפלל, הן בעופות והן בגסות, ולפי שלרבי לא היו ילדים לא עלינו היו מספרים לרבי מעשיות שלא היו ולא נבראו, אי תשאל, כיצד יתכן להטעות רבי צדיק בדברים כאלו? הרי רוח הקודש מפעפעת בו והוא רואה הכל?

התרוץ הוא פשוט, לא הכל מגלים לצדיק ואפשר גם אותו להונות.

תארו לעצמיכם שהרבי מסאטמער בעצמו היה אומר שרימו בכתב את הרבי מבעלזא והרב מטשעבין זי"ע שלפי הרבי מבעלזא ורוב גדולי ישראל ענין הבחירות הוא מצנה. ולפי דעת תורה מהרבי מסאטמער ענין הבחירות בארץ ישראל הוא ענין של עבודה זרה ממש ויותר גרוע. (כמו שהבהיר הרבי מסאטמער בדרךשה פעמים שמוטב להשתחווית 1000 פעמים לשתים וערב מאשר לדבר מילה אחת בעברית). וזאת למרות שהרבי מסאטמער היה נכנע בפני האדמו"ר מבעלזא זי"ע והחשיב אותו כמלאך אלקים. ובכל אופן סבר הרבי מסאטמער שאפשר לרמות צדיק, ובאמת מוכא כבר בתורה הק' 'אשר נשיא יחטא', ויתיר חלב. והנשיא בימים ההם בודאי היה מספיק גדול, ואף על פי כן היה עלול לקרות שאכלו חלב, אך זה היה בשוגג. גם כן ידוע שאפשר לרמות הצדיק הגדול ביותר כיעקב אבינו ויוסף הצדיק, וכן כמו שהצליחו להסתיר מבעל "מגלה עמקות" בעיר קראקא".

~~~~~ ❖ ~~~~~

ה. ויותר גרוע הוא כשאומרים בשם הצדיק דברי שקר שלא היו ולא נבראו כמו שהסאטמער רבי זצ"ל אמר בדרך מליצה על הגמרא במסכת ברכות, המספרת על רבן יוחנן בן זכאי לפני פטירתו, שבכה ואמר שיש לפניו שתי דרכים, דרך אחת לגן עדן ודרך שניה לגהנום, "ואיני יודע לאיזה דרך מובילים אותי". ביאר הרבי מסאטמער כוונת הדברים: כל זמן שהאדם חי הוא שומע אם אומרים על שמו דברי שקר ויכול להכחישם, אך אחרי פטירתו "מוליכין אותו" - התלמידים מוליכין אותו, דהיינו, את דבריו, כל החפץ מוסיף לפי טעמו על הדברים המקוריים וממילא הרב אינו יודע האם האנשים יקבלו את דבריו לטוב או חלילה להיפך, עד כאן.

ולענייננו ראינו שכן כך קורה במציאות שרימו את הרבי והוליכו בשמו שמועות שונות, הכל כדי לרמות את הצבור קוני הבשר, שידמה להם כאילו הרבי או ההתאחדות נותנים השגחה על הבשר של וויניטטאק, ובענין זה שאפשר להונות את הצדיק, ידוע מה שנעשה עם פסל מיכה תחת הנהגתו של משה רבינו ודור דעה ארבעים שנה במדבר, ואעפ"כ נעלם זאת שלא ידעו אודות הפסל, וכן תחת הנהגתם של שופטים היו עובדים עבודה זרה הרבה כמבואר בשופטים, וכן תחת הנהגתו של יאשיהו המלך שהפך עולם ומלואו בביעור ע"ז בכח של מלכות, ויאשיהו היה צדיק גדול כמו

שמעיד עליו הפסוק (מלכים ודברי הימים), ואעפ"י כן היו ליצני הדור עושים מה שליבם חפץ שלא בידיעתו, כמו שאמרו חז"ל.

ובפרשת דברים (א, י"ג) "הבו לכם אנשם חכמים ונבונים לשבטיכם ואשימם בראשיכם", ופירש רש"י, שהם ניכרים לכם שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירים בו שאתם גדלתם אותו לכך נאמר "וידועים לשבטיכם", עד כאן לשונו.

וכתב על זה ב"דברי שלום" להגה"ק מוה"ר אברהם שלום מסטרופקוב זצ"ל (בן הרה"ק משינאווע ז"ע) וזה לשונו, הנה יש להוכיח מזה גודל מעלת הצדיקים, אפילו כשיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעין מהם שאחד אומר על חבירו דיבורים כנגדו, ידוע שזה מחמת בעלי לשון אשר היצה"ר רוצה להפריע הצדיקים ותלמידיהם מעסק מצותם ותורתם על כן הוא מעמיד הולכי רכיל בשקרים שונים, וקלי הדעת אומרים, כיון שהרבי הוא בעל רוח הקודש, איך אפשר להטעותו, ומזה באים חס וחלילה לפקור באמתות צדקת הצדיקים הקדושים האמיתיים, ובאמת מי שאומר כה, שאי אפשר להטעות את הצדיק, הוא אפיקורסות, כיון שמצינו שאפילו משה רבינו עליו השלום אדון הנביאים אמר "וידועים לשבטיכם", שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע וכו' ואם הגון הוא וכו' אלא על כרחך שאם בא איש צבוע לפני הצדיק ורוצה להטעותו שהוא איש כשר אפשר שהצדיק אינו יודע פנימיותו, כמו שאמר משה רבינו עליו השלום איני יודע מי הוא, עד כאן לשונו.

ובפרשת וישלח על פסוק (ל"ב, ט) "והיה המחנה הנשאר לפליטה" וגו', פירש האבן עזרא וזה לשונו: כי אין הנביא יודע הנסתרות, אם לא יגלה לו ה', ואלישע אמר: "וה' העלים ממני" (מלכים ב' ד' כ"ז), עד כאן לשונו.

הרי שמשה רבינו ואלישע הנביא לא ידעו, וכן שאר הנביאים לא ידעו, רק מה שהגיד להם ה' יתברך, אבל שאר הדברים יתכן שנעלם גם מהם, ויתכן שידעו אבל אינו מוכרח, ואפשר שיתעלם מהם. ומצינו ביעקב אבינו עליו השלום "ולא ידע יעקב כי רחל גבתם", אבל החסידים אומרים כי רק אצל יעקב היה יכול להיות דבר כזה שלא ידע מה שנעשה תחת רשותו, אבל לא אצל מרן ז"ל ... וכן רק את יצחק אבינו היה אפשר לרמות, אבל הרבי גדול מכולם ואותו אי אפשר לרמות, ומוכרח שידע הכל ויכול הכל, וממילא ראייה ברורה שהכל היה טוב.

ומבואר בספר מלאכים שנמצאו מכשולים של כרת רחמנא ליצלן תחת גדולים מדורות קדומים, כגון אסא מלך יהודה שהיה צדיק והיה לו כח של מלאכות, ואף על פי כן נאמר (מלכים א' ט"ו י"ד) "והבמות לא סרו", פירש רש"י, במות היחיד שהורגלו ליקרב עליהן לשמים משחרבה שילה עד שנבנה הבית שהיו הבמות מותרות לא סרו עתה ואף על פי שנאסרו משנבנה הבית והיו עונשים עליה כרת, עד כאן לשונו.

וגבי יהושפט שהיה צדיק, נאמר (מלכים א' כ"ב מ"ד) "אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות", וכן גבי יהואש (מלכים ב' י"ב ג) "ויעש יהואש הישר בעני ה' וגו' רק הבמות לא סרו" וגו', וכן גבי עזרי' (מלכים ב' ט"ו ג) "ויעש הישר בעיני ה' רק הבמות לא סרו" וגו', וכן גבי יותם שהיה צדיק מופלג (כמבואר ברש"י דברי הימים ב' כ"ז ב) "ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה עזיהו אביו" הטובות שעשה אביו, וזהו שאמר ר' שמעון בן יוחאי במסכת סוטה, אלמלא יהיה אברהם אבינו מקבל עליו כל עוונות הדור עד לו, אני הייתי מקבל חטאי הדורות מאברהם עד לי, ואם היה יותם בן עזיהו עמי היינו מקבלים עליו מאברהם ועד סוף כל הדורות וכו', עד כאן לשונו, עיין שם) ואף על פי כן נאמר (מלכים ב' ט"ו ל"ד) "רק הבמות לא סרו" וגו' עד חזקיהו המלך שאצלו נאמר "והוא הסיר את הבמות".

ובימי המהרש"ל זצ"ל נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו והנהגת שאר גדולים שבימי, כמבואר בספר ים של שלמה, ושם במסכת חולין פרק גיד הנשה סימן יט כתב וזה לשונו: אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אף על פי שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההיתר, ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילין בחלב לכן נהגתי עצמי שלא לאכול בשר מנוקד עד שיבדוק הבשר על ידי עוד מנקר, עד כאן לשונו עיין שם.

ובכרתי (להגאון הקדוש מורנו הרב יונתן אייבעשיץ זצ"ל) כתב בסוף סימן ס"ה וזה לשונו: בזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר, כיון דעכשיו רבו החומרות וכבד עליו הטורח ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וירא ה' מרבים, עד כאן לשונו.

עוד כתב וזה לשונו: מיום עמדי על דעתי שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן, לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עד כאן לשונו.

ובספר צנה לדוד (להגאון מוה"ר דוד דייטש זצ"ל, מגדולי ספרי הניקור בשנת תק"ח) כתב וזה לשונו: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה בשר, וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם, והיינו בעיניהם כמתעתע באומרם אם אמת אתך למה אין מזוהירין לנו הרבנים אשר בארץ המה חכמי הדור על זה, ואני בעיני אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול. ועל מנהגך אני אומר דור התפוכות המה ומנהגם לגהינם, עד כאן לשונו.

ובספר שו"ת בית יצחק (יורה סימן ס"ד) כתב אודות הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם וסומכין על המנקרים שלמדו איש מפי איש, ולפעמים גם רבי לא שנה ואם כן תלמידו מניין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין הו נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועם כל זה לאחר שנתמנו לשו"ב עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם, והכל מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, על כן צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים, עד כאן לשונו (מובא בהקדמה לספר גבעת פנחס).

ושם בספר גבעת פנחס כתב וזה לשונו, הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות, וראיתי בעוונותינו הרבים שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, עד כאן לשונו.

ועיין בקונטרס דרכי חיים לה"ר רפאל ז"ל, משמש בקודש אצל מרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע, והקונטרס מפורסם לאמיתי (וידוע שגם הגה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע היה מעיין בו לפעמים) ובסופו מספר על מכשול בענין החלב תחת הנהגתו של הדברי חיים ובית דינו, אבל נחרדו תיכף לתקן המכשול. וכבר הזהיר החפץ חיים זצ"ל בספרו דבר בעתו וזה לשונו, ומה מאד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה היה יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהיה הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים, אפילו נתערבו אתו עוד כמה וכמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים, וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו' וכו'. וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהיה עליהם, וכדאיתא בתנא דבי אליהו כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו', עיין שם.

ונסיים בדברי הגאון שר התורה מוה"ר שלמה קלוגער זצ"ל, שכתב בספרו טוב אעם ודעת חלק א' בפתחי שערים, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו מהשחיטה, וזה לשון קדשו: "ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי בעליה בשני עולמות. והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מיום שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויבך ה', ועלינו יערה רוח ממרום", עד כאן לשונו.

ובודאי אם היו מכשולים תחת מלכות בית דוד כנל, הזמן שצדיקים היו שולטים ולא היה עולם של הפקר, ואם נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל ז"ל ושאר גדולים שבימיו, וכן בדורות שאחר כך תחת הנהגת גדולי עולם כמבואר לעיל, וכל ההמון חרד בלי הפקרות, למה לא

וויינשטאק נתן כל כמה שבועות לבית הרבי, מאות עופות בחנם (ששחטו בהארטפארט קאנטקעט במפעל 'כשר בעסט פאלטרי') 1000 עד 1500 עופות שחט שוחט אחד בשעה. היו שוחטים ששחטו 500 עד 600 בשעה.

אני הייתי שם בשעת מעשה, ומעשה שהיה כך היה:

עופות מיחדים לבית הרבנית מסאטמער שביתה היה בית גדול להכנסת אורחים כידוע.

השחיטה בויליאמסבורג ליד הארטפארט קאנטקעט התקיימה מידי שבוע ביום רביעי משעה 6:30 עד 11:30 בצהריים. היה זה באחד הפעמים בשעה 11:15 באמצע השחיטה, אני שומע שוחט מבני ביתו של הרבי צועק, הוציאו חלף חדש, נגשים לשחוט לרבנית מסאטמער. פרסו ניר על הדלפק וזה היה סימן שמכאן כל העופות מיעדים לרבנית מסאטמער.

תארתי לעצמי שהשוחטים ששוחטים מ-1000 עד - 1500 עופות לשעה ואינם מורטים נוצות הצואר ושוחטים בדרסא אחת ושוחט אחר בהובאה אחת ובהגרמה וכו', ישחטו לרבנית בצורה אחרת, ביראת שמים יתרה ויקפידו יותר על הגרמות וכדומה, אך אני מבית וחשכו עיני, ממשיכים לשחוט באותו אופן, מאום לא השתנה, רק מה, נטלו ספין (חלף) חדש. שוחטים עם הגרמות בדרסא ואין מורטים הנוצות.

ועתה רבותי תבינו מעט שכאשר נותנים לבית הרבנית עופות כה רבים, בפרט בעבור ההכנסת אורחים של הרבנית, שהרבנית היתה מנהיגה ומנהיגה עדין, וקבלו בחנם לעובדי הישיבה וכדו' וכך קבלו מהקצב אלפי עופות כל שנה, כידוע. אפשר להבין מדוע היה הקצב כה מקרב לרבנו זכר צדיק לברכה.

הרבי מסאטמער בעצמו ברו שבנטילת כספים מהציונים שיך כח הפועל בנפעל. כל שכן באכל הנתן בחנם, בטוח שיך כח הפועל בנפעל, כפי שהגמרא אומרת במסכת חלין אצל עובדיה (עין שם). גם במסכת גיטין, מספרת הגמרא כדלהלן: עבדי ריש גלותא היו מצערים את רב עמרם חסידא, העבדים השכיבו אותו פעם על השלג,

יוכלו להמצא מכשולות גם בימי מרן מסאטמאר זצ"ל בלי ידיעתו בעולם של הפקר שבמדינת אמריקה, מקום זיפנים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם ומי יאמר להם מה תעשה, ויכול להיות שלא ידע מרן ז"ל עם מי יש לו עסקים, וכמו שהיה זה מציאות אצל משה רבינו ע"ה.

1. רב עמרם חסידא כי הו מוצערי ליה בי ריש גלותא הו מוגנו ליה אתלא (דרך לאחוז לו חולה מחמת צנה כמפורש שם בגמרא ורפואתו בשרא שמינא אגומרא וחמרא חייא, פירוש בלא מזיגת מים כמבואר שם בגמרא). למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דליתו ליה, אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי. אמר להו בישראל סומקא (כחוש) אגומרא וחמרא מרקא (מוזוג במים הרבה). אייתו ליה אינהו בישראל שמינא אגומרי וחמרא חייא, שמעה ילתא (אשת רב נחמן, והיתה בת הנשיא ואשת אב בית דין וחשובה, כדאמרינן בעורור והרוטב דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוה) ומעיילא ליה לבי מסותא (מרחץ) ומוקמא ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי (מתהפכים מחמת זיעה אדומה היוצא ממנו על ידי בשרא שמינא וחמרא חייא) מיה דבי מסותא והו דמא וקאי בישריה פשיטי (בהרות עגולות) פשיטי.

למחרת שאלוהו: "מה חפץ הנך שנביא?" חשב רב עמרם כל מה שאבקש מהם יעשו ההפך, אבקש את ההפך ואקבל רצוני, ואמר להם שחפץ בכשר אדם כחוש צלוי על גחלים, ויין מהול במים רבים. הביאו לו העבדים בשר שמן צלוי על גחלים ויין צלול ללא מים. ושמעה ילתא אשת רב נחמן את העשוי לרב עמרם וצותה שיביאו לו אמבטיה חמה ושיתירו אותו לעמוד בה עד שמי האמבטיה יאדימו פדם, שיצא מהימנו זעה מהבשר השמן שאכל והיין ששתה, ונראה על גופו בהרות לבנות.

רב יוסף, כשהיה קר לו היה מתעסק בריחים כדי שיתחמם ויזיע. רב ששת היה נושא על גביו קורות ומשאות עד שהזיע. רב ששת היה אומר: "גדולה מלאכה שמתחממת את בעליה".

פעם אחת שאל הריש גלותא את רב ששת: "מדוע אינכם סועדים אצלנו" ענה לו רב ששת: "כי אין לכם עבדים נאמנים, והם עלולים להיות חשודים באבר מן החי" אמר הריש גלותא לרב ששת: "ומי אמר לכם שפך יעשו עבדי?"

השיב רב ששת אראה לך הדברים שאמרתי. אמר רב ששת לעבדו: "לך והבא לי רגל בהמה המנחת אצל הריש גלותא" והשיג העבד. אחר כך צנה רב ששת לעבדי הריש גלותא, חתכו את הבהמה והביאו את כל החלקים לכאן והרכיבו אותו ככראשונה. השיגו העבדים ג' רגלים והניחו לפני רב ששת. שאלם הריש גלותא: "היש לבהמה ג' רגלים בלבד?" הלכו העבדים, חתכו רגל מבהמה חיה, והביאו לפני רב ששת. אמר רב ששת לעבדו: "הנח כאן גם את הרגל שהבאת" והניח, פנה רב ששת אל העבדים ושאלם: "האם לבהמה ה' רגלים?" והוכח שאי אפשר לסמך עליהם בעניני כשרות.

אמר הריש גלותא לרב ששת: "אם אינכם חפצים לסעד אצלנו בגלל העבדים, יכינו העבדים את הסעודה בפני העבדים שלכם ויראו שזה כשר וכך תוכלו לאכול כאן". אמר רב ששת: "בסדר אוכל". ערכו לפניו שלחן והניחו לו בשר עם עצם קטן, כי רב ששת היה סגי נהור וחשבו שלא יראנו ויחנק, אך רב ששת משש את הבשר והרגיש

~~~~~

ז. רב יוסף איעסק (מתעסק) בריחא (כדי שיתחמם ויזיע), רב ששת איעסק בכשורי (לשאת קורות ומשאות), אמר גדולה מלאכה שמחממת את בעליה.

אמר ליה ריש גלותא לרב ששת מיט לא סעיד מר גבן, אמר ליה דלא מעלו עבדי דחשידי אאבר מן החי, אמר ליה מי יימר אמר ליה השתא מחוינא לך אמר ליה לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחוינא אייתי ליה אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא [סדרו לפני נתחי הבהמה לנתחיה כלומר ערכו הנתחים] אייתו תלת כרעי אותיבי קמיה אמר להו (ריש גלותא) הא בעלת ג' רגלים הוא? פסיק אייתי חדא מעלמא אותיבי קמיה אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותבה אמר להו האי בת חמש רגלים הוא? אמר ליה אי הכי [משום דחשידי הוא] ליעבדו קמיה דמר [כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר] וליכול אמר ליה לחיי קריבו תכא [שולחן] קמיה ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה וריסתנא דחנקא חמתא [עצם קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק משום דרב ששת סגי נהור הוא ולא יראנו ויאכל ויחנק] גששיה ושקלה כרכה בסודריה [משושה והרגיש באותו עצם שקל כל החתיכה וכרכה בסודריה].

וּמִצָּא הַעֲצָם, נִטַּל אֶת חֲתִיכַת הַבֶּשֶׂר וְעֵטְפוֹ בְּמִטְפַּחְתּוֹ. לְאַחַר מִכּוּן כְּשִׁסִּימוֹ לְאָכּוֹל אָמְרוּ לְרַב שֶׁשֶׁת, נִגְנַב לָנוּ כּוֹס כֶּסֶף, שָׂרְאוּ אוֹתוֹ מִטְמִין מִשְׁהוּ בְּאִמְתַּחַתּוֹ, וְלֹא יָדְעוּ מִה, לָכֵן אָמְרוּ נִגְנַב לָנוּ כּוֹס כֶּסֶף שִׁיחֲפָשׂוּ אֲצִלּוֹ. וְאָכֵן תּוֹךְ כְּדֵי חֲפוּשׁ מִצָּאוּ אֶת נִתַח הַבֶּשֶׂר, וְאָמְרוּ לְרִישׁ גְּלוּתָא עֵתָה רוּאִים אָנוּ שֶׁהוּא לֹא רִצָּה לְסַעַד אֲצִלָּנוּ, אֲלֵא רִצָּה לְצַעַר אוֹתָנוּ. אָמַר רַב שֶׁשֶׁת: "אֲכַלְתִּי, אֲךָ טַעַמְתִּי מִהַבֶּשֶׂר וְהִיָּה זֶה מִבְּהֵמָה חוּלָה, בְּעֵלְת שַׁחִין". אָמְרוּ הָעֲבָדִים: "לֹא שִׁחַטְנוּ הַיּוֹם בְּהֵמָה חוּלָה בְּעֵלְת שַׁחִין". אָמַר רַב שֶׁשֶׁת: "בְּדָקוּ הַמְּקוֹם שֶׁחֲתַכְתֶּם אֶת נִתַח הַבֶּשֶׂר שֶׁנִּתְתַּם לִי, שָׂרַב חֲסָדָא אָמַר כְּשִׁמוּצָאִים כְּתָם שַׁחֲרוּר בְּעוֹר לָכֵן אוֹ כְּתָם לָכֵן בְּעוֹר שַׁחֲרוּר הוּא סִימָן לְמַכָּה וְצָבַע הָעוֹר מִשְׁתַּנָּה". בְּדָקוּ וּמִצָּאוּ כְּמוֹ שָׂרַב שֶׁשֶׁת אָמַר.

בְּצִאָת רַב שֶׁשֶׁת חֲפְרוּ הָעֲבָדִים בּוֹר שִׁיפּוֹל בּוּ, וְכִסּוּהוּ בְּמַחְצֵלַת שְׂלֵא יְבַחִין, וְאָמְרוּ לוֹ, בּוּ נוֹלִיכְךָ לְמִנּוּחָה. הֲלֵךְ רַב חֲסָדָא מֵאַחֲרֵי רַב שֶׁשֶׁת וְהִשְׁתַּעַל, כִּי רַב חֲסָדָא הֵבִין שְׁטָמְנוּ לוֹ מוֹקֵשׁ. פְּנָה רַב שֶׁשֶׁת לִילָד: "פֶּסֶק לִי פֶסוּקָא" אָמַר לוֹ: (שְׁמוּאֵל ב פֶּרֶק ב כ-כא): (שְׁמוּאֵל אָמַר לְעִשָּׂהאֵל) "נָטָה לָךְ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל שְׁמָאלְךָ". שְׂאֵל רַב שֶׁשֶׁת לְעַבְדּוֹ: "מָה הִנָּךְ רוּאָה" אָמַר: "רוּאָה אָנִי מַחְצֵלַת" אָמַר לוֹ: "חֲזוֹר מֵעֲלִיָּה לְיָמִין אוֹ עַל שְׁמָאל" שְׂאֵל רַב חֲסָדָא אֶת רַב שֶׁשֶׁת: "מִנֵּין יָדְעָתָ לֹא לְצַעַד עַל הַמַּחְצֵלַת?" הַשִּׁיב רַב שֶׁשֶׁת: "רְאִישִׁית, הַשְׁתַּעַלְתָּ הַרְבֵּה, הִבְנִיתִי שִׁישׁ דְּבָרִים בְּגוּי. שְׁנִית, הִילָד אָמַר לִי פֶסוּק שִׁישׁ לְצַעַד עַל יָמִין אוֹ עַל שְׁמָאל. שְׁלִישִׁית, הָעֲבָדִים אֵינָם נֹאמְנִים וְחֲשַׁדְתִּי שְׁמָא יִטְמִינוּ לִי מוֹקֵשׁ בְּדָרְךָ".

הַרְבֵּי מִסַּאטְמֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ רְאָה וְהֵבִין בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ הַכֹּל מִקְדָּם, וְצוּהָ לְהַכְנִיס בְּתַקְנוֹת שֶׁל הַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים, שְׂלֵא יִתְּנוּ שׁוּם הַשְּׁגָחוֹת, כִּינּוּן שִׁדְעָ שְׁכֶסֶף מִטְהַר מִמְזוּרִים, אֲךָ רוּאִים שֶׁמַּעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר הַצְּלִיחַ לְרִמּוֹת אֶת הַרְבֵּי עִם הַהַכְּשָׁרִים שֶׁל הַהַתְּאֻחָדוֹת עַל הַשְּׁחִיטָה וְעַל מֵאוֹת הַכְּשָׁרִים.

כִּי צַדִּד וְלָמָּה הוֹלִיכּוּ יוֹשְׁבֵי בֵיתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מִסַּאטְמֵר, זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה, שִׁאוֹת לְהַסְכִּים שֶׁהַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים יִתְּנוּ הַכְּשָׁרִים [רַק לְהַכְּשָׁרִים עַל סֶכֶר וְעַל מִלַּח לְפִסְחָ] וְאַחַר כֵּךְ נִתְּנוּ עַל מֵאוֹת מוֹצְרִים, וְחָלַב בְּתוֹכָם, שֶׁהִיא מִלְכַחְתָּלָה נִגְדָּ רְצוּנוֹ.

~~~~~

ח. לְבַתֵּר דַּאֲכִיל אַמְרֵי לִיָּה (לְרִישׁ גְּלוּתָא) אֵיגְנִיב לָן כֶּסֶא דְכֶסֶפָא (שֶׁהוּ רוּאִים אוֹתוֹ כּוֹרֵךְ בְּסוּדְרִיָּה וְרוּצִים לְבַדּוֹק מַהוּ) בְּהַדִּי דְקָא מַעֲיִינִי וְאֵתִי אֲשַׁכְּחֹה דְכְרוּכָה בְּסוּדְרִיָּה [אַמְרָ] (אַמְרֵי) לִיָּה חֲזִי מַר דְּלֹא מִיכַל קָא בְּעִי אֲלֵא לְצַעַרוֹן אָמַר לְהוּ אֲנָא מִיכַל אַכְלִי (וְטַעְמוֹ טַעַמְתִּי) וְטַעַמִּי בִיָּה טַעַמָא דְחִיּוּרָא (בֶּשֶׂר בְּעֵלְת שַׁחִין), אַמְרֵי לִיָּה חִיּוּרָא לֹא עֵבִיד לָן הַאֲיִדְנָא (לֹא שִׁחַטְנוּ הַיּוֹם בְּהֵמָה בְּעֵלְת שַׁחִין), אָמַר לְהוּ בְּדָקוּ בְּדוּכְתִיָּה (בְּעוֹר [הַיּוֹ בּוּדְקִין] בְּמַקּוֹם רִיסְתָנָא זוּ בְּכַף הַיֵּרֶךְ וְתַמְצָאנוּ בְּעוֹר שֶׁהוּא לֵבָן) דַּאֲמַר רַב חֲסָדָא אוֹכְמָא בְּחִיּוּרָא וְחִיּוּרָא בְּאוֹכְמָתָא לְקוּתָא הִיא (טְלָאֵי לָבָן בְּעוֹר שַׁחֲרוּר לְקוּתָא הִיא שֶׁם בְּבֶשֶׂר וְנִהְפֵךְ הָעוֹר לְלָבָן), בּוּדוֹק אֲשַׁכְּחוּהוּ, כִּי קָא נִפְיֵק כְּרוּ לִי בִירָא (חֲפְרוּ גּוֹמֵץ שִׁיפּוֹל בּוּ) וְשׁוּדוּ לִיָּה צַפִּיתָא עֵילוּיָה (הַשְּׁלִיכּוּ מַחְצֵלַת עַל פִּי הַבוּר כְּדֵי שְׂלֵא יִבִּין מוּשְׁבּוּ) וְאָמְרוּ לִיָּה לִיתִי מַר לִינָח (לְשַׁכְּבַּ בְּמוּשְׁבּוּ) נַחַר לִיָּה רַב חֲסָדָא (עֲשֶׂה לוֹ סִימָן כְּמוֹ נַחַרְתָּ סוּסִיּוֹ) אָמַר לִיָּה (רַב שֶׁשֶׁת) לִינוּקָא פֶּסוּק לִי פֶּסוּקִיָּא אָמַר לִיָּה (ש"ב ב) נָטָה לָךְ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל שְׁמָאל (פֶּסוּק הוּא בְּעִשָּׂהאֵל), אָמַר לִיָּה לְשִׁמְעִיָּה מֵאִי קָא חֲזִיתָא אָמַר לִיָּה צִפְתָּא דְשִׁדְיָא אָמַר לִיָּה הַדְר מִינָה (חֲזוֹר מֵעֲלִיָּה לְיָמִין אוֹ לְשִׁמְאֵל) לְבַתֵּר דְנִפְקָא אָמַר לִיָּה רַב חֲסָדָא מֵנָא הוּא יָדַע מַר אָמַר לִיָּה חֲדָא דְנַחַר לִי מַר וְעוֹד דְפֶסֶק לִי יְנוּקָא פֶּסוּקָא וְעוֹד דְחִשִּׁידֵי עֵבְדֵי דְלֹא מַעְלוּ.

וכיצד צוה הרבי מסאטמר להרב הגאון הצדיק רבי משה שטרן מדעברעצין שליט"א בעל מחבר ספרי שו"ת "באר משה" שבעה חלקים ועוד, שיעזוב את כל מערכת המלחמה על כשרות מעל כל אמריקה?

הרבי מסאטמר הרי היה כל ימיו קנאי בכל עניני היהדות, וכיצד ארע הדבר הנורא כל כך.

התרוץ הוא:

יושבי ביתו ספרו לרבי על ועד הכשרות שהקימו הציונים בראש עם הרב מדעברעצין וחפצים להחריב את היהדות, ואין כל ברירה מלבד שהתאחדות הרבנים ייסדו בית דין מיוחד לעניני כשרות.

והמשרתים ידעו שכשבועניני ציונות עסקינו, לא שיך אחרת, שגרוע יותר מעבודה זרה, ובנפשו של הרבי הדבר. ממילא יסוד בית הדין המיוחד הוה את הצלת הכלל, למרות שאחד התקנות של הרבי בשעת יסוד התאחדות הרבנים הייתה, שלא יתנו השגחות שאם לא כן יהיה להם פנים פאגודת הרבנים.

ראיתי את הפרוטוקול של התאחדות הרבנים של הגאון הצדיק ר' אברהם מאיר איזראעל זכר צדיק לברכה, בעל מחבר ספר "ילקוט המאירי" על הש"ס, ושאלות ותשובות "ויען אברהם" על ד' חלקי שלחן ערוך, וכן מנח הפרוטוקול אצל כבוד קדושת הרב מקאשוי שליט"א.

אותו הדבר חזר על עצמו כמה שנים לאחר מכן, כשועד הכשרות יצא נגד השחיטה והטילו דפי בשחיטת האיו ורשמו את כל אופני השחיטה גם של אנשי שלומנו, ואחרי שנסו בכל אמצעי הטרור וכו', בחסר ברירה נאלצו לקרא להרב מדעברעצין אל הרבי מסאטמר, והרבי מסאטמר יצ"ל צוה עליו לעזוב את ועד הכשרות, כשהרב מדעברעצין שאל היתכן? מאכילים טרפות בכל אמריקה, מי ילחם מולם, מי יתקן את הכשרות, רבנים יראים עוסקים עמנו כמו הרב מפאפא והרב מקאשוי ועוד?

ענה הרבי שיש לראות לתקן בצנעה, כי תקון בפרהסיא מחליש את היהדות ומונע את המלחמה נגד הצינות. אמר הרב מדעברעצין אם הרבי נוטל עליו הכל באחריות אישית, עוזב אני את הכל. ואכן הרב מדעברעצין עזב את ועד הכשרות, [שאני לבד יסדתי, וכתבתי ברשותו שהכל יוצא על ידי קהלתו, וגם בקשתי ממנו חדר על הגג שלו שיהיה במציאות תחתיו, וכך נתתי לו כל עלון של מדריו לכשרות לעבור על זה לפני שייצא לדפוס] אך המדריו יצא בסדרה של 14 קונטרסים נוספים, ללא השגחת הרב מדעברעצין, רק היה רשום בהתיסדות הרב מדעברעצין.

ועתה רבותי הבינו בעצמכם כיצד הצליחו להוליך את הרב שלא הרגיש טוב. הוא ידע והבין היטב את הנאמר לו, רק כל זאת נעשה בעקבות יושבי ביתו שהטעו אותו וענו אותו שנים רבות.

לה. _____ זוהר הכשרות והשבת

והדפסתי כמה ספרים שלמים מה שעשו עם הצדיק הקדוש רבנו יואל טייטלבוים זיע"א.

ואספר ספור קטן שתבינו איך שבעלי הכשר שקרו אותו עם שקרים וכזבים כדי להלחם נגד הציונים, וכאלו הציונים הם עקר החרבן של הדור, [איננו מלמד זכות על הציונים, כי אני יודע בדיוק מה שעשו, וספרתי כבר הרבה על זה, ולפני 50-60 שנה היה באמת צריכים לילך במלחמה נגדם כמו שאמר האדמו"ר מגור זיע"א להאדמו"ר מסטמאר זיע"א שיש לו מזל שהוא יוצא במלחמה נגד הציונים שאם לא יצא אז הוא היה צריך לצאת].

בערך בשנת תשכ"ז כ"ח הייתי מאד חולה לא עלינו ונסעתי למיאמי, והלכתי להתפלל עם כ"ק האדמו"ר מסטמאר זיע"א.

אחר התפלה, הלך הגבאי עם האדמו"ר לט"ל לעשר דקות, [שהרבי היה אחר ארוע מח לא עלינו], והגבאי שואל את האדמו"ר, הרבי שמע מה שהציונים עשו?

הרבי אומר, לא!

הגבאי אומר לרבי, איך יכול להיות שהרבי לא שמע הלא כל העולם כלו בוער כאש?

הרבי שואל, נו! מה עשו?

הגבאי [שתף של כל הכשר הכשר של וויינשטאק - סיטונאות] עונה לרבי, הציונים נכנסו עם 1800 מטוסים מיראזש'ים ומחקו את כל העיר דמשק, ועשו מכל דמשק פארקינג לאט, [מקום חניה של מכוניות].

הרבי צועק, ומה אומרים העולם?

הגבאי עונה לו, העולם רוצים להרוג את כל היהודים, זה ממש כמו שואה חדשה רחמנא ליצלן, מי יודע מה יהיה?

הרבי עומד וגנח, אוי אוי, הלא צעקתי כל הזמן שהציונים רוצים לעשות שואה חדשה, מי יודע מה יהיה?

זה רק ספור אחד, ויש עוד הרבה ספורים כאלו!

וכך נסח האסור של רבנו הקדוש מסאטמאר נגד הכתל, שאמר לא לילך לכתל.

ומעשה שהיה כך היה:

אחד מהשותפים של הכשר, גם שוחט, [הוא כבר בעלמא דקשוט], (שמעתי מפניו לבד הספור הזה) נכנס לרבי ואומר הרבי יודע מה הולך במקוה?

הרבי שואל, מה הולך?

השוחט!

הרבי יכול לסגור כל הבית המדרש, אין סאטמאר, אין חסידים, אין מנין שמאמינים בהקדוש ברוך הוא, כולם ציונים כופרים!!!

הרבי שואל, מה קרה?

השוחט!

אז הִיָּה מלחמת ששת הימים, והציונים פיצצו את כל המטוסים במצרים כשהיו עוד על הארץ במקום החנייה, ובמקנה שלנו שומעים איך שכלם אומרים אנחנו פיצצנו להם את כל המטוסים בכמה דקות, איזה כוח גדול, אילו נסים ה' עשה!!!

רבי!!! אין לנו מנין, צריכים לסגור הבית המדרש, כלם ציונים, גמרנו.

הרבי נאנח מאד, וצועק אוי אוי מה אפשר לעשות, כל העבודה שלי של כל כך הרבה שנים שהשקעתי נגד הציונים במלחמה אחת כל האנשים שלי הלכו לשמד רחמנא ליצלן?

הרבי אומר, אני יגיד עכשו תורות חזקות נגד הציונים, ואחזיר את כולם בתשובה, וכך אמר הרבי תורה בשלוש סעודות שהיה כל כך חריף שהאנשים שלו לא רצו להדפיס הכל, ואמרו לו שהעולם בחוץ לא ישמעו כלום מהרבי אם יכתבו כל כך חריף, המצב עוד לא מוכן לזה.

וכך הוציאו הרבה תורות שלא נדפסו, פידוע, וכל זה אני מעיד מה שראיתי ושמעתי.

וכך בלבלו לו את הראש בשקרים וכזבים, ועל ידי זה בער בלבם שהציונים מביאים חס וחלילה עוד שואה ח"ו, [וכל אחד שהיה שומע ומאמין לא היה עושה אחרת – והרבי האמין לאנשיו – כי הוא חשב שבאמת הם חושבים לתקן העולם, ושמח שיש לו לכל הפחות שהגבאים שלו אנשי אמת] ובגלל זה יצא כל הזמן נגד הציונים ולא היה ביכולתו לעשות כלום כי כל דבר שאמרו לו זה יהרוס את המלחמה נגד הציונים, בזה בטלו הכל אשר לכל.

יש לספר על זה הרבה ספורים.

אבל אותו הדבר עושים עם כל או רוב גדולי ישראל, שיש להם גבאים, הגבאים הם מנהלים את הכל.

ואם סומכים על הגדולים אז אתה סומך על האנשים הגבאים שעושים כסף על זה, כמו שהיה עם צדיק אחד שלא יכלו להכנס אליו רק אם משלמים \$1000 או יותר כסף.

אני לבד שמעתי שסופר אחד מדבר לגבאי של הרב וואזנער שליט"א, שרוצה להכנס שיש לו שאלה גדולה על הקלף על מה שכתב, ולא רצו לתת לו להכנס, ובקש פקס ונתנו לו, וטילפן אחר כך והגבאי אמר לו, אתה חושב שהרב שליט"א יכול לראות את 10 עמודים ששלחת, אין לו זמן לזה.

וזה שאלה שנוגע לכל הכלל ישראל, כמו שסיפרתי כבר מזמן על הקלף שבא מערבים. אז על מי אנחנו יכולים לסמוך? על גבאים מקלקלים כאלו!!!

וכאן מדברים שגהגה"צ הרב וואזנער שליט"א פתב ספר שלם לפני לערף יותר מעשרים שנה, ושם כותב שמי שיש לו פרשיות על קלף בלי הכשר שלא יעשה ברכה על זה.

ולא נותנים לסופר להכנס, לשאול השאלה שלו, שהיתה, אם הוא צריך להחזיר את הכסף שכתב לכל האנשים על קלף בלי הכשר וזה ספק אם בא מערבים, וכו'.

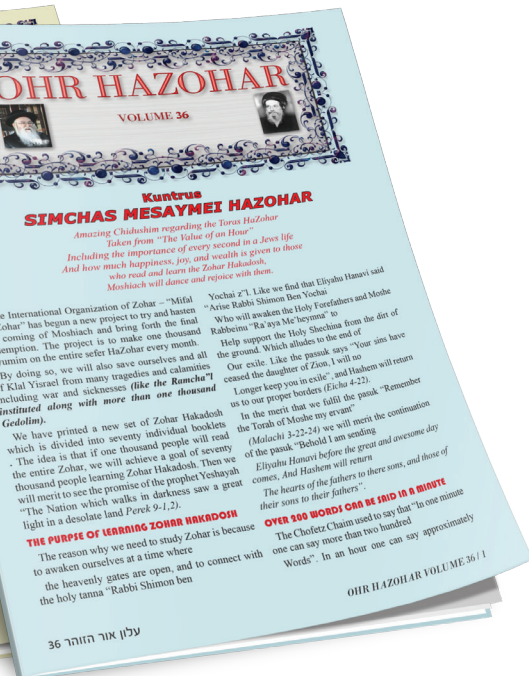
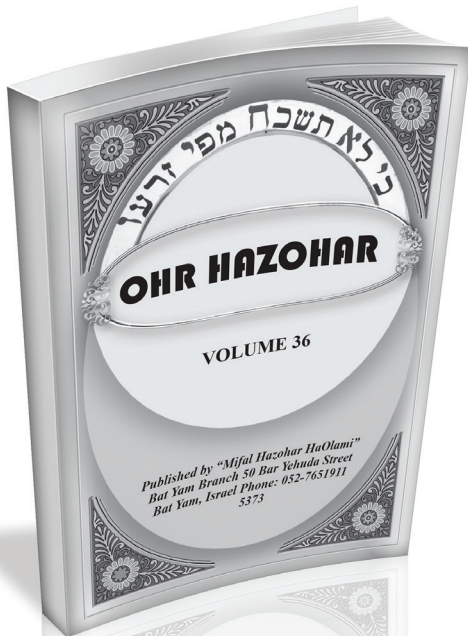
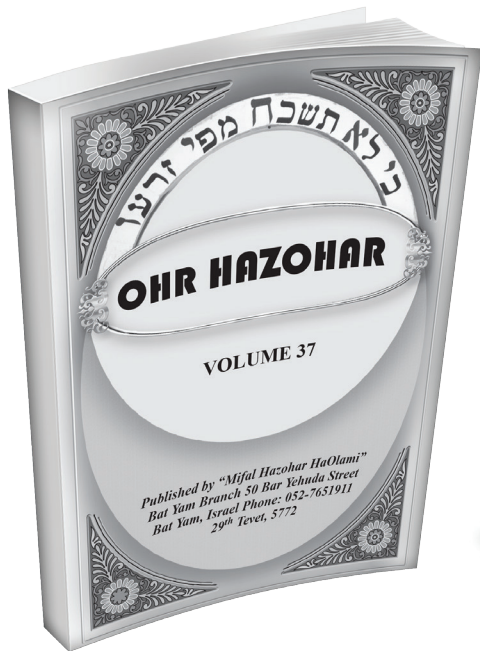
זאת אומרת שהגדול הזה, יכול להיות צדיק גדול וקדוש, אבל הנחשים ועקרבים המסוכבים אותו הם עושים הפל, וכך אמר הרבי מקייבאשד לפני 50 שנה להרבי האדמו"ר מסאטמאר זי"ע, שהמשרתים שלו הם נחשים ועקרבים ובגלל זה עושה מה שעושה, ויש לי הקלטה מזה, ופרסמתי את זה בכל העולם.

וידוע כי כבוד קדושת מרן עובדיה יוסף שליט"א, מסר את נפשו על הכשרות וכמעט הרגו אותו כמה פעמים, ובעזרת ה' בשעורים אחרים אספר את זה באריכות, וכל זה נדפס בספרים.

ואם היו יכולים לעשות את כל זה כל השנים לצדיק קדוש כזה כמו הרבי מסאטמאר שהיה 18 דורות נוטרי ברית, אז מה אתה חושב שיכולים לעשות עם רבנים אחרים שלא מגיעים לקרסוליו של האדמו"ר מסאטמאר זיעועכ"א?

בזכות זהירות בעניני מאכלות אסורות נזכה למאמר המדרש רבה ויקרא (פרשה י"ג פסקה ג): אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון, [סעודה] עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבא, וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא, והא דכתיב (ויקרא ז) "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכול לא תאכלוהו" בשביל שתאכלו ממנו לעתיד לבוא לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

עלון אור הזוהר 35

עלון אור הזוהר 36

OHR HAZOHAR VOLUME 36 1

האדמו"ר מהאלמין - הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. **בשנת תשכ"ב** היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - **הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות; **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל¹. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה². **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקואות³. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב"ס**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁴, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁵. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁶, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארצה"ב⁷, **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשמ"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשמ"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשמ"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשמ"ז** - 2006 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

- בעהמח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשמ"ז, הקים בארץ ישראל **מפעל הזוהר העולמי**. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. - על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי מדרשות וכנסיות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ. - **מפעל הזוהר העולמי** נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל': 0548436784.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.
6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.
8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.